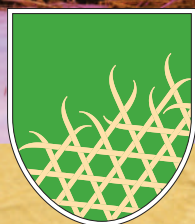

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

109/ XIX, november – december 2017

Glasilo občine Sodražica

**TURISTIČNO DRUŠTVO SODRAŽICA V
SODELOVANJU Z OBČINO SODRAŽICA**

VABI NA

*prizig božičnega
Toginja,*

**KI BO V TOREK, 19. 12. 2017,
OB 17.30 NA TRGU V SODRAŽICI.**

V bivši zadrugi bo potekala **razstava
poprtnikov**, ki bo na ogled tudi v sredo,
20. 12. 2017, od 9. do 12. ure in od 17. do
19. ure.

**Lepo vabljeni na druženje ob kuhanem
vinu in sladkih dobrotah Šedržank!**

Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodražica

vabi na prireditev

**OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI
IN ENOTNOSTI TER
PRED PRIHAJAJOČIMI
BOŽIČNO-NOVOLETNIMI
PRAZNIKI,**

ki bo

**v četrtek, 21. 12. 2017,
ob 17.30 v Športni dvorani
Sodražica.**

Kulturni program bodo oblikovali:

- učenci OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica
- Društvo mažoret Sodražica
- plesalke in plesalci naše šole v sodelovanju s Plesno šolo Bolero

Vljudno vabljeni!

TAMBURAŠKI ORKESTER SODRAŽICA

**14. TRADICIONALNI KONCERT Z GOSTI
Ponedeljek, 25. 12. 2017 ob 18.00
ŠPORTNA DVORANA SODRAŽICA**

- 4 ŽUPANOVA STRAN**
- 6 AKTUALNO**
Seja OS
- 7 POSLANČEVA ZAPISNICA**
- 8 OBČINSKI PRAZNIK**
Podeljena priznanja in nagrada
- 10 INTERVJU**
Častni občan: Ivan Smisl
- 11 RAZMIŠLJANJE**
Ob praznikih
- 12 VZGOJA**
Obdarovanje in praznovanje
- 13 ŠOLA**
Z gasilci
Ustvarjamo rime
- 15 ŠEDRŽANKE**
Pri Anici Simič
- 16 DRUŠTVO UPOKOJENCEV**
Novice iz društva
Ivan Pakiž, 90 let
- 18 OD TU IN TAM**
Izlet vaščanov
TD v Bosni
Dogajanje v Zamostcu
Humanitarna odprava
Oratorij 2017
PGD Sodražica
- 25 REŠEVALNA AKCIJA**
- 26 JUBILEJ**
70 let Lovske družine
- 28 ŠPORT**
Novice iz Siborja
ŠD Extrem
- 32 OBVEŠČAMO**
- 33 VAŠA STRAN**
- 34 NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**

Foto na naslovnici:

Žiga Lovšin,
Jaslice na Trgu 2016

Obiskovalci

PIŠE: DARJA VETRIH

Iz leta v leto, iz dneva v dan. V stopinjah puščamo sled. Enim pritiče globoka, drugim pa komaj opazna.

Sled kuharja v obraznih potezah okuševalcev, sled gradbinca pod novo streho prebivajočih, sled učitelja v možganskih krivuljah učecih, matere in očeta v igri otroka, babice in dedka v zgodbah življenja, pohodnika v odtisu njegovega čevlja, športnika v trenutku časa, literata v zaporedju besed, duhovnika v vzdušju cerkvenega obreda, delovodje v zadovoljstvu sodelujočih, pevca v občutjih poslušalcev, otroka v vseh kotičkih doma.

Na vratih se vidi, kdo in kaj nas pozdravlja. Po vonju in zvenu ob prihodu začutimo ritem, ki spremlja naš obisk. Zaznamujeta ga svetloba prostora, mimika na obrazu. Toplina ali hlad.

Sled odhoda je najlepša na nasmejanem obrazu.

Včasih polagamo račune. Ob prelomnih dogodkih vedno. Smo opravili vse? Smo sešteli dovolj cekinov? Smo pripravili vse za vnaprej? Pa tudi: Komu nisem že dolgo stisnil roke? Čigav objem bi mi dobro del? Koga nisem že dalj časa slišal? Koga se vedno razveselim?

Utrujene misli nas morda vsaj za trenutek opomnijo, kaj zares šteje. Občutja, ki jih porodi obdarovanje. Dar časa. Najdragocenejše in najbolj iskano darilo, ki pa ga moramo poiskati ali pa si ga enostavno vzeti.

Obiskovalci smo tudi v letu, ki odhaja. Tudi v njem puščamo sled svojega dela in nedela. Mimogrede tudi čas v nas pušča sled. (Tudi »zob časa«?) Ali nam je uspelo ohraniti ali ustvariti, kar smo si izmenjali v željah? Zdravja in sreče.

Tik pred pragom je nov čas, novo leto nam bo podarjeno. Preko praznikov bomo kukali čez njegov prag kot obiskovalci ob sprejemu. Polni pričakovanj, dobrih želja in z nekaj sklepi v žepu. Pa morda ni najbolje, če smo prestrogi do sebe. Morda ni slabo, če si po opravljenem delu privoščimo tudi lenarjenje. Lahko se zgodi, da nam bodo lenobne misli celo bolj služile kot prepolna glava obveznosti.

V zadnji številki Suhorobarja v letu 2017 so zapisane sledi mnogih. Tokrat je pred nami še posebno bogato branje. Privoščite si ga med enim in drugim obiskom, pred ali po lenarjenju, sprehodu, peki, službi, maši, nakupu ali obisku katere od prireditev ob koncu leta. Teh je precej tudi na domačem terenu.

Uredništvo Suhorobarja se zahvaljuje vsem sodelujočim pri oblikovanju glasila. Veseli smo sodelovanja z vsemi in prepričani, da kar je zapisano, ne bo tako hitro pozabljeno.

V letu 2018 vam želimo, da najdete dovolj časa, da izpolnite želje, ki vas najbolj osrečujejo. In da kalaj vzamete v roke Suhorobarja.

Prijetne praznike, kjer koli že boste.

Darja, Nina in Petra

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **31. januar 2018**. Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov: suhorobar@gmail.com

DRAGE OBČANKE IN OBČANI!

PIŠE: ŽUPAN BLAŽ MILAVEC (IZSEK IZ GOVORA NA SLAVNOSTNI SEJI, OB PRAZNIKU OBČINE SODRAŽICA)

Kdo smo mi, kje so naše korenine, kje je naš dom in naš pristan, so vprašanja, ki odpirajo razmislek o naši pripadnosti. Sodobni osvobojeni in emancipirani človek se sicer tega ne sprašuje, ker »pripadati komu ali čemu« zveni kot podrediv. A se žal osvoboditev na podlagi lastne zatajivte dolgoročno ne obnese, saj se vse bolj izkazuje, da potem takšnega človeka še prehitro kam odnese. Naše družine, domači kraj, občina in tudi domovina nas enostavno zaznamujejo. Gre za naša čustva in odnos, ki se najprej odražajo v nas samih, v naših mislih in srcu. A odražati se smejo in morajo tudi navzven. Veliko je načinov in priložnosti, da pokažemo svojo pripadnost. Zagotovo je praznovanje ena lepših in primernejših. Zato današnji večer skupaj obeležujemo in praznujemo praznik naše občine in s tem izkazujemo svojo pripadnost, upam, da tudi ponos, svoji, naši občini Sodražica.

Občine si po navadi izberejo za svoj praznik dogodek, ki je bistveno zaznamoval lokalno skupnost in njeno življenje. Če marsikje drugod praznujejo junaške uspehe iz vojnih dni, pomembne politične, kulturne ali kakšne druge dogodke, se je Sodražica odločila, da za svoj praznik izbere podelitev pravice do sejemskega dne pred 266 leti s strani takratnih habsburških oblasti. Izbrala si je obeležitev tistega trenutka v svoji zgodovini, ko so lahko s pridobitvijo tega dovoljenja Sodražani nemoteno prirejali tedenske in letne sejme. To je pomembno vplivalo na razvoj trgovine, obrti, zlasti rokodelstva s suhorobarstvom na čelu, ter tudi na kmetijstvo in trgovanje s pridelki in izdelki, zlasti z živino, moko in soljo. Posredno je to vplivalo tudi na socialno sliko sodraškega človeka, da je lažje preživel in obstal v tem prostoru. Čeprav so vse to Sodražani, ker so bili pač Sodražani, tako in tako počeli že prej, na črno, so z vladnim dovoljenjem sedaj to prirejali legalno. Predvsem pa so s tem imeli mir pred Ribničani in Ložani, ki so prej v početju Sodražanov videli nelojalno konkurenco in jih kar naprej tožili pri oblasteh. A ker posel in trgovina zblížujeta ljudi bolj kot politika in kar je še teh bolj visoko načelnih reči, ostajata danes o teh medkrajevnih prepirih iz davnih dni le še »folklorni« spomin in snov za pravljice in pripovedke, kot je tista o Sodražanih kot psoglavcih. In tako je tudi prav.

Danes je Sodražica vpeta v medobčinski in regijski prostor, kjer občine med seboj sodelujemo, skupaj nastopamo v razvojnih projektih in se bolj ali manj uspešno trudi-

mo v skupnih prizadevanjih. Enako so danes povezani tudi ljudje. Končno si številni naši občani služijo kruh v bližnjih in daljnih občinah, kakor si pri nas svojega prebivalci drugih občin. Zato je medsebojno povezovanje in sodelovanje znotraj prostora med dolensko in notranjsko ter ljubljansko regijo pomemben dejavnik, ki gradi pogoje za ugodne ekonomske in socialne razmere v sicer z naravnimi pogoji in infrastrukturo ne ravno bogatem delu naše domovine. A to žal presega lokalno zgodbo, kakor jo presega že večni boj z državo glede ravnanja z divjimi zvermi, urejanja vodotokov in izvajanja protipoplavnih ukrepov, telekomunikacijske pokritosti in upravljanja našega naravnega bogastva – lesa. No, vsaj pri vodooskrbi smo bili končno slišani ter skupaj z občina Ribnica in Kočevje pridobili evropska in državna sredstva za zelo pomemben regijski infrastrukturni projekt.

Če se zdi, da na nas država večkrat pozabi, pa upam, da, spoštovane občanke in občani, nimate občutka, da je tako tudi z občino. Vsaj po večini. Tako kot naši predniki si tudi mi prizadevamo izboljševati pogoje za življenje in bivanje v našem okolju. Z neprestanim iskanjem možnosti, najbolj ključno je pridobivanje dodatnih finančnih sredstev, ustvarjamo pogoje za izvajanje številnih investicijskih projektov in operacij, s katerimi obnavljamo, izboljšujemo ali na novo gradimo potrebno infrastrukturo na različnih področjih. Operacije, od že omenjenega SORIKA, ureditve centra v Sodražici, modernizacije občinskih prometnic do številnih manjših projektov, slikajo pestro investicijsko dogajanje. V tem letu smo

imeli oz. imamo skoraj v vseh delih občine aktivna delovišča: od Novega Pota in Podklanca preko Sodražice do Malih Vinic, sedaj tja do Sinovice. Investicijska aktivnost je letos izjemna, a če dobro opazujemo, le sledi trendu preteklih, prav tako uspešnih let. A se pri tem ne ustavljamo. Zreti moramo v jutrišnji dan. Zato pripravljamo nove projekte in obujamo preložene, ki iz različnih razlogov niso bili izvedeni že v preteklosti. Potreb in s tem dela je še veliko, zato nam izzivov za prihodnje ne zmanjka. Ob premišljeni investicijski politiki, katere vodilo temelji na načelu »korak za korakom«, se počasi, a vztrajno spopadamo z reševanjem različnih problematik in tako izboljšujemo življenjsko okolje svoje lokalne skupnosti. Pri svojih prizadevanjih ne vlagamo navora le v infrastrukturo, ki je najopaznejša, načrtujemo tudi projekte, ki naj bi prispevali k razvoju na drugih področjih. Pri tem imam v mislih zlasti dva projekta, to sta pokrita tržnica in rokodelska zadruga. V obeh primerih občina pripravlja pogoje in podporo na do sedaj malo manj prioritarnih področjih: vzpodbujanja domače obrti in rokodelstva ter sonaravnega kmetovanja in trženja doma pridelane hrane; končni rezultat pa bo odvisen od angažiranja zainteresirane javnosti, če bo v tem videla svojo priložnost.

Naloga občine, kar pomeni pravica in dolžnost, je, da načrtuje tudi dolgoročni razvoj. Zlasti s pripravo prostorskega načrta,

Pred 27 leti je Slovenija zmogla odločnost in enotnost, saj je odločnost in enotnost pot in orodje za ustvarjanje velikih stvari. V želji, da bi tudi danes pri ključnih odločitvah zmogli tiste prave odločnosti in enotnosti kot pri odločitvi za samostojno pot vam voščim ob Dnevu samostojnosti in enotnosti!

Blaž Milavec, župan

s katerim bomo naši lokalni javnosti in občinskemu svetu v potrditev predlagali nekaj pomembnih, drznih, a po našem mnenju dolgoročno gledano potrebnih prostorskih umestitev razvojnih projektov, ki so širšega pomena. Pri čemer naj omenim le najpomembnejše, kot so polje vetrnih elektrarn na Gori in nad Zadniki, obvoznica državne ceste na južni strani Sodražice, obvozni odsek občinske ceste Sodražica–Sv. Gregor ter turistično-športni center Izver z razglednim stolpom na robu Travnne gore. Veliki projekti odlikavajo osredni razvojni moment občine. Prvi ključni cilj je bila infrastruktura. Ta usmeritev je temeljila na potrebi in nuji, a tudi na možnostih, ki so jih predstavljala evropska in državna sredstva. Ta cilj uspešno uresničujemo, v veliki meri je tudi že kar dosežen, v celoti pa še zdaleč ne. Zato ostaja osrednji cilj vsaj še za naslednjo dekada. Naš cilj do leta 2040 je Sodražica, opremljena s sodobno okoljsko, prometno in družbeno infrastrukturo, ki občanom nudi okolje, kjer lahko kakovostno uresničujemo svoje bivanjske, ekonomske, socialne in druge, zlasti prostočasne dejavnosti. Drugi, prav tako pomemben cilj je razvoj gospodarskih dejavnosti. Tu ima občina posredno vlogo. Ustrezna infrastruktura predstavlja nujno podlago drugim dejavnostim. Menim, da ima Sodražica vse pogoje, da se razvija in razvije v smeri aktivne, zelene in tudi energetske in zadostni meri samozadostne občine. Aktivne zato, ker naša vizija ni ustvarjanje spalnih naselij, ampak ustvarjanje pogojev za nova delovna mesta, zlasti na tistih področjih, kjer smo bili tradicionalno dobri (npr. lesarska panoga). To je prioriteta, a čas pri naših občanih rojeva nove načrte, ki obetajo

ponovno odkritje že »odpisanih« dejavnosti. Verjamem, da je to kmetijstvo, ne v intenzivnem smislu, ampak v butičnem, ekološko kmetovanje, ki postaja v svetu in tudi doma vse bolj cenjeno. To je tesno povezano tudi z razvojem turizma, ki ima pri nas tako dobre pogoje kot kje drugje, kjer ta dejavnost cveti. A morajo v turizmu najprej naši ljudje videti svoj poslovni izziv. Dolgoročni cilji so zelene in donosnejše dejavnosti, ki naj bi našim ljudem prinašale boljše in stabilnejše prihodke. Energetski reformi na državni ravni želimo slediti tudi na lokalnem področju. Energetske sanacije javnih objektov in javne razsvetljave smo že izvedli. Imamo tudi sončne elektrarne. Postopek izgradnje DOLB je že v teku. Z novim prostorskim načrtom pa želimo omogočiti postavitev prvih vetrnih elektrarn na območju, kjer so dani pogoji za to. S tem počasi stopamo na pot večje lastne energetske pokritosti, kar je pomembno zlasti v izrednih časih.

Razvoj narekujejo in sooblikujejo tudi manjše stvari, ki občankam in občanom izboljšujejo njihov vsakdan. Danes nas vznemirja mnogo stvari. Čeprav po večini sploh ne zadevajo občine, predstavljajo pa problem našim občanom, pred nas stopajo kot izzivi, ki jih narekujejo nove situacije, s katerimi se še včeraj ni bilo treba ukvarjati. Po zaprtju bančne poslovalnice s pozornostjo spremljamo dogajanje okoli pošte, in kar je še bolj bizarno, kot srčiko očesa moramo čuvati bankomat. Predstavljanja in prepričevanja telekomunikacijskih podjetij za graditev omrežij in postavljanje oddajnih stolpov ter iskanja novih investitorjev v obrtno cono so že del naše rutine. Potem so tu vprašanja, ki se nanašajo na kakovost naših

javnih služb, prihodnost zdravstvene oskrbe in podobno. Vsi ti izzivi in naloge niso lahki. Naša naloga je, da jih poskušamo reševati, kolikor je to v naši moči. Kljub trudu pa nismo vedno uspešni. Velikokrat priznam, da smo v želji nekaj narediti in to prav narediti enostavno nemočni. Včasih naredimo tudi napake ali sprejmemo nepravilne odločitve. Kakor se zavedamo svoje nemoči, se zavedamo tudi svojih slabosti. Za to prevzemam kot župan vso odgovornost, seveda za tisto, kar je v naši pristojnosti. Zato si želimo, da nas tudi vi, drage občanke in občani, razumete. Pregovor pravi, da se je motiti človeško. Drugi pa, da kdor dela, tudi greši. Tudi mi smo zmotljivi, sicer nenamerno, a je žal tudi to spremljajoči del naše usode. Po drugi strani pa je res, da poslanstvo občine ni najprej reševanje vseh mogočih težav, ki doletijo koga med nami na osebni, medsebojni, službeni ali celo državni ravni, temveč urejanje in upravljanje skupnih lokalnih stvari, sicer z upoštevanjem in spoštovanjem vsakega posameznika, a v luči in skozi vidik interesa celotne skupnosti. Zato smo veseli razumevanja številnih med vami, ki kljub upravičenim pričakovanjem, da se nekaj uredi in reši, potrpežljivo in strpno pričakate primerno rešitev. Mnogi celo z lastnim angažiranjem in proaktivno držo bistveno prispevate k reševanju težav ter h krepitvi dobrih odnosov med nami in v skupnosti. To je največje bogastvo, ki ga lahko ima občina. Takšni so tudi naši nagrajenci ter dobitniki priznanj, ki so s svojim ravnanjem in prizadevanji, predvsem pa z dosežki, vsak na svojem področju izstopili iz povprečja in pripomogli h graditvi in obogatitvi našega vsakdana v lepši, svetlejši jutri.

OBVESTILO

UREDITEV CESTE V CENTRU

Občina Sodražica, ki nastopa kot partner v projektu ureditve ceste v centru Sodražice, ki ga vodi Direkcija RS za infrastrukturo (DRSI), obvešča občanke in občane, da je bil projekt v veliki meri izveden. Žal izvajalci niso bili sposobni v celoti pravočasno in korektno izvesti prevzetih del. Glede na zimske razmere, ki so letos nastopile razmeroma zgodaj, nista naročnika, tako občina kot država (za njo DRSI), dovolila izvedbo vseh načrtovanih del, temveč sta izvajalcem naložila, da jih izvedejo, ko bodo vremenske razmere ustrenejše. Za prehodni čas pa so izvajalci na nedokončanih mestih dolžni zagotoviti primerno stanje za varne prehode pešcev in vhode na zasebna zemljišča.

Za morebitne nevšečnosti se občankam in občanom opravičujemo ter zahvaljujemo za razumevanje.

Občina Sodražica

Leto 2017 odhaja, a nam pušča sledi. Sledi našega dela in prizadevanj, tudi kakšnih spodrseljavev, a upam, da največ pravih korakov. Naj nam božično-novoletni prazniki prinesejo še blagoslov temu letu, da ga v veselju, medsebojnem druženju, predvsem pa miru zaključimo z voščili in lepimi željami ob vstopu v prihajajoče novo leto.

*Spoštovane občanke in občani,
vesele in blagoslovljene božične praznike ter srečno in
zadovoljno novo leto 2018!*

Vaš župan Blaž Milavec s sodelavci

ZA ZMERNEJŠO OBDAVČITEV

PIŠE: JOŽE TANKO, POSLANEC SDS

Gospodarske razmere v državi se izboljšujejo že nekaj časa, tako kažejo podatki. Zasluge lahko pripišemo predvsem gospodarstvu, ki je izrazito razvojno usmerjeno in ki je zajelo trende rasti v Evropi, predvsem v Nemčiji, ki je naš najpomembnejši trg. Z boljšimi izvoznimi rezultati so povezane tudi investicije gospodarskih družb, nekoliko pa se je povečala tudi poraba prebivalstva.

Čeprav vlada ni sprejela kakšnih ukrepov za stimulacijo gospodarske rasti, se Cerarjeva ekipa hvali z zaslugami za visoko gospodarsko rast, ob tem pa predlaga davčne in administrativne ukrepe, ki zavirajo oz. otežujejo poslovanje nosilcev gospodarske dejavnosti in učinkovito ekonomsko moč prebivalstva. Na primer začasno povišane davčne stopnje spreminja v stalne, izvaja množično zaposlovanje v državni upravi, komplicira postopke itd. Ljudje, državljani, nimajo od vladne hvale nič, bolj ali manj učinkite rasti »kasirajo« tisti, ki so pripeti na

lovke lobijev. Zato smo poslanci SDS prejšnji mesec v zakonodajni postopek vložili dva davčna zakona, zakon o davku na dodano vrednost (ZDDV) in zakon o dohodnini (ZDoh), s katerima predlagamo nižje davčne stopnje.

V prvem zakonu predlagamo, da se obe davčni stopnji DDV, višja in nižja, vrmeta na predkrizno raven, torej da se znižata z 22 na 20 % in z 9,5 na 8,5 %. Poleg tega pa predlagamo še dodatno znižano, petodstotno davčno stopnjo. Ta bi veljala za nekatere pomembne izdelke in storitve, npr. za kruh, moko, sir, jajca, sadje, zelenjavo, za dobavo vode, električne energije, plina in daljinskega ogrevanja, za zdravila, medicinsko opremo, stanovanja in obnovo stanovanj in še nekatere druge. Ker so v znižano stopnjo uvrščeni izdelki in storitve, katerih uporaba je za življenje neizbežna, naš predlog pomembno razbremenuje družinske proračune, še posebej pri skupinah z nižjimi prihodki. Te družine bi precej lažje zadihale.

Je pa treba ob tem dodati, da najnižje, petodstotne davčne stopnje ne bi bilo mogoče uporabiti takoj, saj bi morala vlada doseči dogovor z Evropsko komisijo. A glede

na to, da imajo tak koncept uvedene mnoge države, to tej ali prihodnji vladi ne bi smelo predstavljati težav.

Pri ZDoh pa predlagamo dve temeljni spremembi: nekoliko, za 200 evrov, povišano splošno olajšavo in za dve odstotni točki znižane stopnje v vseh petih dohodninskih razredih. Na nacionalni ravni pomeni to za ca. 250 mio evrov nižjo pobrano dohodnino oz. okrog 400 evrov prihranka pri povprečni plači. Kar ni malo. Ta sprememba tudi pomeni, da se bodo zvišale neto plače, ugodno pa bo vplivala na rast potrošnje, s čimer bi se neposredni izpad dohodnine z dodatno pobranim DDV ponovno vrnil v državni proračun.

Sprejem teh dveh zakonov za koalicijo ne bi smel predstavljati nobene težave. Prej bi pričakoval, da bi dodala še kakšne izboljšave. Če je vlada s takšno lahkoto našla več kot 120 mio evrov za ilegalne migrante ali 200 mio evrov za ustanovitev podjetja za 2. tir (2TDK) ali če dopušča koruptivna ravnanja v največjih zdravstvenih ustanovah, iz katerih ponikne na desetine milijonov evrov, bi bilo nasprotovanje takima predlogoma prava blamaža za Cerarjevo koalicijo.

Morda prihaja čas, ko bo koalicija zmogla sprejeti tudi kakšen zakon, ki ga predlaga največja opozicijska stranka, SDS. Božično-novoletni prazniki so že taka priložnost.

KAM GRE POD CERARJEVO VLADO PRAVNA DRŽAVA

PIŠE: LJUDMILA NOVAK, POSLANKA IN PREDSEDNICA NSI

Ustavno sodišče je pred tremi leti odločilo, da mora država v celoti pokriti stroške izvajanja obveznega programa v osnovni šoli, ker je osnovna šola za vse otroke obvezna, starši pa imajo po ustavi pravico do izbire šole. Koalicija v treh letih po odločitvi ustavnega sodišča ni bila sposobna spremeniti zakonodaje tako, da bi to odločbo tudi izpolnila. Namesto tega se je raje zatekla k ideološkemu ravnanju in želela skupaj s stranko Levica spremeniti ustavo. S to spremembo bi enostavno obšli odločitev ustavnega sodišča ter javnoveljavni program v zasebnih šolah preprosto nehali financirati. Videti pa je, da pri ustavni komisiji ta namera ne bo dobila dovolj glasov podpore, saj se bo poslanec manjšine vzdržal. Investicijsko vzdrževanje in dodatni programi šes-

tih zasebnih šol se že sedaj plačujejo preko šolnine in direktno iz žepov staršev.

Zdi se, da želita vladna koalicija in Levica s tem predlogom ustavne spremembe narediti elitistične šole, kjer bi šolnine zmogli plačevati le premožnejši starši. Sedanje zasebne šole so namreč dostopne vsem, tudi otrokom iz ne ravno bogatih družin. Če bi se javnoveljavnemu programu na zasebnih šolah vzelo celotno financiranje obveznega ali samo razširjenega programa, pa bi zasebne šole res postale dostopne samo bogatim. A potem pridemo do situacije, ko na primer otrok matere samohranilke zelo verjetno ne bo mogel več obiskovati zasebne osnovne šole z javnoveljavnim programom, čeprav jo je do zdaj lahko. Starši s svojimi skromnimi dohodki ne bodo mogli plačati dodatne učne pomoči, varstva in posebne obravnave, kar sicer sodi v razširjeni program, ki je v državnih šolah v celoti brezplačen.

Ravnanje vladne koalicije ni ostalo neopazeno niti v tujini. Veleposlaniki so me

*
*Ob prihajajočih praznikih vam
želim predvsem obilo notranjega miru,
ponosa ob zavedanju, da živimo v
samostojni državi, ter iskrenega
veselja v krogu svojih najbližjih.*
*
Ljudmila Novak

takoj po glasovanju o spremembi ustave spraševali, kako lahko pričakujemo, da nam bodo pomagali prepričati Hrvaško v spoštovanje arbitražne razsodbe, če pa niti sami ne izpolnjujemo odločb svojih najvišjih sodnih institucij. Koalicija, skupaj z Levico, dela naši državi s takim ravnanjem veliko sramoto in škodo tudi v mednarodnem prostoru. Prav neverjetno je, da vlada, ki jo vodi profesor ustavnega prava, in koalicija, v kateri je kar nekaj pravnikov, tega nista sposobni uvideti. Ta tema je tudi zelo priročna za ideološki boj pred državnoborskiimi volitvami. Šest zasebnih šol res ne more ogroziti okrog 770 državnih šol niti javnih financ, saj gre v tem primeru le za okrog 308.500 evrov letno.

PRAZNIK OBČINE SODRAŽICA

PIŠE: DARJA VETRIH, PREDLAGATELJI PRIZNANJ
FOTO: ŽIGA LOVŠIN, OSEBNI ARHIV ANDRAŽA ŽLINDRE

Letošnja slavnostna seja ob prazniku je Občina Sodražica je bila 27. oktobra v Športni dvorani Sodražica. Na prireditvi so bila na podlagi sklepa Občinskega sveta podeljena tri priznanja Občine Sodražica, zlata plaketa z denarno nagrado, naziv častni občan ter dve županovi priznanji. Priznanja je podelil župan Blaž Milavec, ki je bil tudi osrednji govornik prireditve.

K številčnemu obisku osrednje občinske prireditve je zagotovo pripomogel tudi vrhunski nastop našega domačina Aljaža Vesela, ki je s svojim petjem na noge spravil celotno dvorano. Poleg Aljaža je za bogat in prijeten glasbeni program poskrbela tudi Glasbena šola Ribnica, in sicer orkester Glasbene šole, učenka Lana Matelič z violino ter Hana Debeljak in Polona Mišič s svojo mentorico na citrah. Za klavirsko spremljavo je poskrbela Kristina Jekc. Posebno noto je prireditvi prispeval tudi voditelj prireditve, domačin Tadej Košmrlj, sicer znan glas Vala 202.

ŽUPANOVNO PRIZNANJE

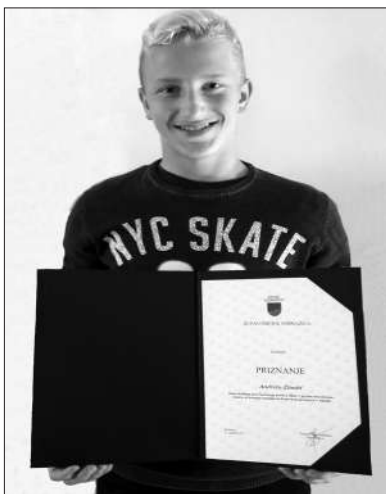
VETERANSKA EKIPA BALINARSKEGA KLUBA SODRAŽICA

Balinarski klub Sodražica ima dolgo tradicijo delovanja in doseganja odličnih uvrstitev na vseh ravneh tekmovanja. Veteranska ekipa, ki je sestavni del kluba, predstavlja v tej zasedbi izbor igralcev z bogatimi izkušnjami in znanjem, ob neizmerni energiji in elanu. Vse naštetje je ustvarilo zmagovito ekipo, ki je premagala najboljše v vsej slovenski balinarski veteranski srenji. Osvojitev naslova državnega prvaka, ki ga je veteranska ekipa junija priigrala na državnem prvenstvu v Miljah pri Kranju, je doslej najboljši rezultat članov Balinarskega kluba Sodražica.

ANDRAŽ ŽLINDRA

Športno društvo Sibor Inotherm že vrsto let tudi v občini Sodražica organizira vadbo, treninge ter tekmovanja otrok in mladine v ju-jitsu. Andraž Žlindra iz Malih Vinic pod Novo Štifo je mlad, nadarjen, delaven in zavzet športnik, ki je v kratkem času dosegel neverjeten uspeh. Letos je skupaj s partnerjem osvojil bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu v Atenah. Z odličnimi rezultati je pridobil tudi mladinski razred pri Olimpijskem komiteju Slovenije in mesto v državni ju-jitsu reprezentanci.

Andraž je bil v času občinskega praznika na Evropskem prvenstvu za kadete in mladince v Bukarešti, zato je priznanje iz rok župana prevzela njegova mama.

PRIZNANJE OBČINE SODRAŽICA

SLAVA ARKO

Slava Arko je tudi občanka, ki se ves čas trudi predstavljati občino Sodražica širom po Sloveniji, saj sodeluje v vseh oddajah, ki predstavljajo občino.

Slava Arko je človek z veliko začetnico, na katerega se lahko obrne vsak občan, ko potrebuje pomoč, saj vestno pomaga vsem in vsakemu. Nikoli ji ni težko narediti kaj za drugega človeka, pa naj bodo to starejši, onemogli ali otroci, ki jih obožuje. Je zelo aktivna članica Šedržank in ima veliko zaslug, da je stojnica Šedržank na Tržnem dnevu tako bogata. Bila je med prvimi, ki so v času oratorija skrbeli za prehrano otrok. S svojimi dobrotami vedno popestri vse dogodke v občini in skrbi za dobro vzdušje, kjer koli se pojavi.

ŠTEFKA JORAS

Štefka Joras je bila rojena v Klinji vasi, poklicna pot pa jo je leta 1969 kot mlado učiteljico pripeljala v Sodražico, kjer je do upokojitve poučevala biologijo in kemijo. Po upokojitvi je dejavna na številnih področjih (delavnice, razstave) in v sekciji Šedržank. V Suhorobarju redno objavlja recepte starih jedi in kulinarčnih dobrot naše doline ter s tem ohranja dediščino za mlajše rodove. Vse zbrane recepte (s poudarkom na poprtnikih, ki jih naše gospodinje pečejo za božič) je poslala registru Kulturne dediščine Republike

ZLATA PLAKETA OBČINE SODRAŽICA

KLUB HARMONIKARJEV URŠKA

Slovenije. Kaj kmalu pa lahko pričakujemo tudi knjižico receptov naših jedi. Štefka Joras je aktivna tudi pri drugih dejavnostih, pri kuhanju trojke ob Tržnem dnevu, pri uvajanju narodnih noš, pri testu hoje, pri kvačkanju, pri izdelavi copatk in pri aktivnostih Starejši za starejše.

META TRHLJEN

Otroci in mladina v Zamostcu in okolici svoje popoldneve in vikende radi zapolnijo z delavnicami in aktivnostmi, ki jih pripravlja Meta Trhljen z vrstnicami. Začetne delavnice in srečanja v okviru gasilstva so prerasli v družabna in kulturna srečanja, ki se jih udeležujejo prav vsi iz Zamostca in okoliških vasi. Tako v Zamostcu skoraj vsak mesec poteka kakšen dogodek, pri katerem kot organizatorica sodeluje Meta: dan z družabnimi igrami za otroke in odrasle, izleti, kresovanje, gasilski občni zbori, praznovanja dneva žena in rojstnih dni, prižig lučk na novoletni jelki pri vaški kapelici, miklavževanje, deklščine ... Takšna poživitev življenja na vasi ne bi bila mogoča brez neizmerne volje, dela in truda, odrekovanja ter smisla za delo z mladino in odraslimi Mete Trhljen.

Začetki Kluba harmonikarjev Urška iz Zamostca segajo v leto 1996, uradno pa je bil klub ustanovljen februarja 1997. Osnovno poslanstvo Kluba harmonikarjev Urška, ki ima sedež v gostilni Urška v Zamostcu in katerega dolgoletni predsednik je Franc Lesar, je druženje in udejstvovanje na prireditvah. Tako vsako leto, že 25 let, prvo soboto v avgustu organizira tekmovanje harmonikarjev, kjer izberejo najharmonikarja Urške in suhorobarskega prvaka. Letos je drugo leto zapored gostil še predizbor za državno tekmovanje Zlata harmonika Ljubecne. Že petnajst let Klub harmonikarjev Urška ob podpori Občine Sodražica v počastitev občinskega praznika zadnje nedeljo v oktobru uspešno prireja odmevno revijo domačih ansamblov. Člani kluba redno sodelujejo na raznih prireditvah in tekmovanjih doma in v tujini. Med drugim so bili petkrat zmagovalci Zlate harmonike Ljubecna.

Že več kot deset let pod strokovnim vodstvom Neje Debeljak, študentke Akademije za glasbo, v okviru kluba deluje Orkester harmonikarjev. V letošnjem, jubilejnem letu Klub harmonikarjev Urška obeležuje kar štiri obletnice: 20-letnico ustanovitve kluba, 25. Tekmovanje harmonikarjev Urška, 15. Revijo domačih ansamblov in 10-letnico prireditve Zaigraj na vasi, ki se odvija v različnih krajih v občini.

ČASTNI OBČAN OBČINE SODRAŽICA

IVAN SMISL

Ivan Ivo Smisl, rojen leta 1940 v Križanem Vrhu pri Bistrici ob Sotli, se je v Sodražico priselil leta 1973, ko sta se z ženo Marijo, doma iz Sodražice, vrnila iz Nemčije. Začel se je ukvarjati z obrtništvom kot soboslikar in pleskar ter se aktivno vključil v delovanje Obrtnega združenja v Ribnici. Že prej se je ukvarjal z glasbo, takoj po prihodu pa je začel delovati na kulturnem, športnem, ekonomskem in humanitarnem področju.

Postal je član Moškega pevskega zbora Sodražica, s katerim je redno sodeloval na vseh proslavah v Sodražici, se udeleževal Tabora pevskega zborov v Šentvidu pri Stični in revij pevskega zborov v Dolenji vasi. Leta 1978 je bil med soustanovitelji Tamburaškega orkestra in v njem aktivno deloval polnih 25 let. Bil je pobudnik družinskega petja in z vsemi štirimi otroki nastopil tudi v več televizijskih oddajah. Poleg glasbe se je dolga leta ljubiteljsko ukvarjal s smučanjem. Rad se je udeleževal tekmovanj v smučarskih skokih in postal tudi sodnik za smučarske skoke. Po prenehanju delovanja Pevskega zbora Sodražica ni zdržal brez glasbe. Ob vključitvi v društvo upokojencev leta 1999 je sestavil upokojenski zborček, ki ga še vedno vodi. Kot aktiven član društva upokojencev sodeluje v okviru pomoči Starejši za starejše, kjer je vedno pripravljen za akcijo, obiske, različne prevoze in dobro voljo. Redno se vključuje v različna dela za dobrobit skupnosti. Pomagal je pri obnovi gasilskega doma, okoliških cerkva in župnijskega doma v Sodražici.

Ivan Ivo Smisl je še posebej prepoznaven po dobri volji, saj na ljudi in dogodke vedno gleda pozitivno.

»OD ŽALOSTI NISEM NIKOLI JOKAL, OD SREČE PA!«

PIŠE: JASNA JANEŽ, FOTO: ŽIGA LOVŠIN

»Bi kavo?« me je prijazno vprašal, ko sem sedla za mizo. Nekdanji pleskar, član Moškega pevskega zbora Sodražica, soustanovitelj Tamburaškega orkestra, sodnik za smučarske skoke, član Društva upokojencev Sodražica ter navsezadnje sin, oče, mož in – izjemen človek. Vse to in še več je Ivan Ivo Smisl, s katerim sem se dobila kar pri njem doma. V čast se mi je bilo pogovarjati s častnim občanom, ki mi je razkril svojo življenjsko zgodbo.

Ko ste bili stari komaj leto in pol, so po vas in vašo družino prišli nemški vojaki in vas izgnali v Nemčijo. Kako je bilo?

Ja, to je bilo 10. oktobra leta 1941, ko smo imeli trgatev. Jaz sem se rodil februarja 1940, tako da sem ravno dobro shodil. Rekli so, da moramo biti naslednji dan ob desetih na cesti. Zabičali so, da cela družina. Če bo kdo manjkal, ga lahko kar odpišemo. Nemci so imeli seznam hišnih števil in število družinskih članov. Pri nas v Spodnji Štajerski je bilo najhuje, saj se je okupacija začela že takoj aprila. Do leta 1943 pri nas ni bilo nobenega partizana. Prebivalce levega in desnega brega Sotle ter desnega brega Save so izselili. Imeli smo srečo, da nismo šli v koncentracijska taborišča, temveč delovna. Skoraj do konca novembra smo bili v Brestanici, kjer je bilo zbirališče. Nato pa so nas s tovornjaki odpeljali v Nemčijo, kjer so nas dali v kloster. Šele leta 1956 so ta samostan ponovno dobile nune. Starejša brata in sestra so morali iti delat na kmetije, jaz pa v vrtec Hitlerjungend. Čez teden smo morali biti v vrtcu, starše smo videli samo čez vikend. Na srečo je moja mama delala v samostanski pralnici, tako da sem jo občasno pobrisal k njej. Oče je delal v lesnopredelovalni

industriji v 24 kilometrov oddaljenem Ravensburgu, kamor se je vozil z vlakom. Tam je bil samo do leta 1944, ko so Američani zbombardirali celo podjetje. Ves čas mi je govoril, kako je lepo pri nas v Sloveniji. Ko smo prišli domov, nas je pričakala pogorela hiša. Takrat sem očeta prvič videl jokati. Še dobro, da smo iz Nemčije prinesli cerade, s katerimi smo si pomagali čez zimo. K sebi nas je potem vzel neki sosed.

Po končanem šolanju za pleskarja ste spet odšli v Nemčijo, kjer ste se zaposlili v velikem podjetju. Bojda ste bili najboljši med delavci. Se spomnite kakšne anekdote iz tistih časov?

Takrat je bilo težko priti v Nemčijo. Moral sem naročiti potni list in vizo. Dobil sem dovoljenje za delo in bivanje. V Nemčiji sem spoz-

nal svojo ženo, ki je delala kot pletilja. Vprašal sem jo, ali se je zaljubila vame ali v mojo kitaro (smeh). Dobila sva tri otroke, potem pa še enega v Sloveniji. Po dveh je ona ostala doma in delala od doma. Zaslužila je skoraj toliko, kot če bi bila v podjetju. Jaz sem delal v danes največji pleskarski tovarni v Nemčiji. To je Heinrich Schmid GmbH & Co, ki ima čez 5000 zaposlenih. Najprej sem prišel k nekemu privatniku, ki mi je rekel, da bom delal samo do novega leta. Takrat pa je bil november. Potem me bo dal v tovarno Schmid. Pri delu sem bil zelo hiter, tako da so me spraševali, kam se mi tako mudi. Vprašali so me, koliko zaslužim pri tistem privatniku. Rekel sem, da tri marke. Takrat je bila to lepa plača. Oni pa so mi povedali, da od njih dobi zame devet mark. Moj tast je že delal pri tej firmi, tako da sem šel še jaz. Tam je bilo tudi kar nekaj moških iz okolice Ribnice in Sodražice. Z mano so delali Maroltov Vinko, moj tast, Lavričev Janez in donavski Nemec.

Takrat sem imel že dva otroke in za bolniško odsotnost si moral iti na firmo, da so potrdili, da delaš tam. Moja žena je šla prosit za bolniško. »Vi pa ste, gospa ...?« so jo vprašali. Povedala je, da Smisel. »Aaa, najbolje plačana delavca pri nas.« Ona pa ni hotela biti tiho in je rekla: »Saj se je tudi z vami že oženil.« To je anekdota od takrat.

V Nemčiji sta si z ženo ustvarila družino, pa tudi službe so prinašale kar lep zaslužek. Kljub dobrim razmeram ste se odločili vrniti v domovino. Vaša žena menda nad tem ni bila preveč navdušena, toda vseeno ste odšli tako rekoč z boljšega na slabše. Vam je bilo kasneje kdaj žal?

Otroci so zrasli, najstarejši, Janko, je moral v šolo. Žena je rekla, naj ostanemo tu, kaj nam pa manjka. Res je bilo super, doma pa jokanje. Starša sta ostala, sestra Jelka in brat Jože sta šla v Francijo. Če bo šel otrok v nemško šolo, bo »Švabar«. Vsi zdomci, ki so ostali gori, imajo »Švabe«. Nobenega ne boš spravil domov, saj je tam višji standard kot tukaj. Šolska leta so pomembna. In smo šli domov. Kolikokrat sem bil okaran zaradi tega. Žal ni bilo meni, ampak njej (ženi, o. p.). No, meni tudi, ampak jaz sem zagrizel in odprl samostojno obrt. Tretji dan, ko smo prišli domov, sem imel pred Žlebičem prometno nesrečo s smrtnim izidom. Vse se je potem vlekle tri leta: kriv, ni kriv ... velikokrat so naredili rekonstrukcijo nesreče. Jaz sem prišel do table in zaviral, on pa naravnost vame. Imel sem smolo, ker je bil njegov stric sodnik na okrožnem sodišču. Bil sem obsojen, vendar smo se pritožili. Vseeno sem moral v »zapor«, v agrokombinat v Mariboru. Če ne bi šel tja, nikoli ne bi vedel za gospo Milko, ženo mojega pogrešanega brata. Bil je v ruskem ujetništvu, in ko se je leta 1922 vrnil, se je poročil.

Vaša hči pravi, da ste otrokom glede šole vedno rekli: »Dal sem vam možnost šolanja in na vas je, kaj boste s tem naredili.« Menite, da danes mladi premalo cenijo dobre pogoje za izobraževanje? V vaši mladosti jih namreč ni bilo.

Saj ne moreš ceniti ... preveč ne bo nikoli, zmeraj bo premalo. Če nisi izkusil še večje skromnosti, ne veš, kaj je dobro. To je problem. Mi smo bili tako skromni, za nas je današnje življenje »razkoš«. Hvala bogu, da je tako. Preveč ne bo nikoli in to je dobra stran človeka. Nikoli ni zadovoljen s tem, kar ima. Zmeraj bi rad več in še več. To nas vleče naprej.

V življenju ste mnogo prestali. Od težkega otroštva, revščine, garanja do smrti mame in žene ... vendar ostajate optimistični in nasmejani. Od kod ta moč in veselje? Vam pomaga katera od mnogih dejavnosti, s katerimi se še danes ukvarjate?

Da bi se kdaj zjokal od hudega, nikoli, od sreče pa. V Nemčiji nisem imel domotožja, ampak ko sem slišal slovensko pesem po radiu ... »Dobro jutro, delovni narod Nemčije. Kdor se je zbudil, naj prisluhne, kdor ne, pa tudi več spal ne bo, kajti zbudil vas bo Slavko Avsenik.« Meni pa solze v oči. Današnji Slovenec budi Nemce! In so zaigrali Na Golici. Tukaj pa čutiš ponos. Cela Nemčija nima takega ansambla.

IZ RODA V ROD

PIŠE: LJUBICA KOŠIR, FOTO: OSEBNI ARHIV L.K.

K razmišljanju in pričevanju o zgornjem naslovu nas vabi pastoralno leto 2017/18.

Vsakemu od nas je bil že ob rojstvu v zibelko položen zastonjski dar ljubezni naših staršev.

»Odnos med staršema in otrokom je izmed vseh družinskih odnosov morda najboljši izraz nesebične ljubezni. Biti starš ni samo nekaj zelo lepega in obenem težkega, ampak je tudi priložnost za duhovno rast, saj prinaša številna spoznanja, kaj pomeni neomajno in zastonjsko ljubiti. Odnosi med brati in sestrami so prav tako zgled ljubezni, ki se je naučimo v tesnih odnosih. Ljubezen med brati in sestrami je lahko tudi naporna, a obenem lepo izraža, kaj pomeni biti bratje in sestre v Kristusu in kaj pomeni biti otroci nebeškega Očeta.

Tudi v razširjeni družini (ta vključuje stare starše, tete, strice, bratrance in sestričnice) ter v krogu prijateljev mnogi ljudje, ki si ne ustvarijo svoje družine, ostajajo in postajajo del družine. Njihova vloga je nenadomestljiva, saj lahko družini na različne načine nudijo svojo pomoč in podporo. Zato je pomembno, da se družina, ki želi rasti, ne zapira vase. Razširjena družina in prijatelji so pomemben vidik družinskega življenja in omogočajo lažji prehod iz družine v zunanji svet.« Tako je zapisano v našem poslanstvu.

Poleg daru ljubezni smo ob rojstvu prejeli po svojih starših tudi talente, duhovno dediščino, starejši pa vedno bolj ugotavljamo, da smo prejeli tudi njihove gene, pa dobra in slaba nagnjenja ... Prav je, da smo jim za vse hvaležni in da se trudimo ohranjati njihovo dediščino na različnih ravneh in v različnih stvareh.

V prazničnih dneh (božič, novo leto, velika noč ...) Slovenci zelo radi pripravljamo bogato obložene mize z različnimi kulinaricnimi dobrotami, ki so tradicionalne – prenašajo se iz roda v rod. Ko se usedemo skupaj, znamo o njih zares veliko povedati, spomin nam seže daleč nazaj. Prav je tako. Mnogi smo po svojih starših prejeli tudi bogato duhovno in kulturno dediščino. Upam si trditi, da naši predniki niso nikdar sedeli pri tako obloženih mizah, kakor so obložene danes v mnogih družinah. Veliko je bilo kmetij in obdelane zemlje, ljudje so si hrano pridelali sami, vendar so morali vse leto z njo nasititi mnoga lačna usta in delavce, ki so na kmetijah trdo delali. Veliko dela se je opravljalo ročno. Morda so si ljudje ob naporih izoblikovali tudi večjo hvaležnost in globoko vero, saj so se po napornem dne-

vu mnogi zmogli zahvaliti Bogu z molitvijo tudi kleče. Marsikje so imeli Bogkov kot in Marijin oltarček. Tudi to spada v slovensko tradicijo, vendar se o njej javno bolj malo govori, kot da bi se tega sramovali. S pogledom na križ so bila bremena lažja in upanje na boljše čase večje.

Danes pač ni »trendovsko« imeti križ ali Marijino podobo na lepo pobarvani steni ali pa mora biti tako umetniškega videza, da je podoba popolnoma skladna s stilom urejenega prostora.

Gotovo bo ob branju tega članka kdo pripomnil, da me je povozil čas, pa nič hudega.

Sama imam na svoje otroštvo in družino zelo lepe spomine.

Oče v domačem kraju ni dobil zaposlitve in je moral iti s trebuhom za kruhom v Nemčijo. Trije otroci smo nekaj let rastle ob zelo skrbni mami, ki je bila globoko verni, z mnogimi talenti, lahko bi rekla tudi umetniškimi, ki je znala poskrbeti za toplo domo, ki je vzgajala z lepimi zgledi in z veliko ljubeznijo.

Tudi pri mladih opažam, da je domačnost tista, ki rodi ljubezen, ljubezen pa zaupanje. Velik odstotek mladih prav tradicionalno družino (mamo, očeta in otroke) danes postavlja na prvo mesto vrednot.

Ker je pred nami božični čas in tudi praznik družine, prav vsem krajanom iskreno želim, da bi bili deležni toplote doma, ljubezni staršev in veselega srca, ki razveseljuje vsakega od nas in naše bližnje.

ČAS PRAZNIKOV IN OBDAROVANJE OTROK

PIŠE: TINA ZOBEC PIRNAT, UNIV. DIPL. PED. IN VZGOJITELJICA PREDŠOLSКИH OTROK

December je prav gotovo eden izmed najlepših mesecev v letu. Okrašene ulice, hiše, omamne vonjave iz domačih kuhinj, družinja, praznično obarvani dogodki, vse to so čari veselega decembra. Mesec december pa je tudi čas obdarovanja, saj v slovenski tradiciji darila nosijo kar trije dobri možje. Obdarovanje in darila niso izum moderne družbe, vse pa kaže na to, da vedno bolj izgubljam občutek za neko »pravo mero« pri obdarovanju. Izgubili smo čut za sporočilno vlogo in pomen daril v medsebojnih odnosih. Marsikdaj se v darilih ne zrcali spoštovanje obdarovanca, ampak razkazovanje veličine, bogastva in moči tistega, ki darila poklanja.

December je čas, ko so na preizkušnji starši, ki želijo svojim otrokom predati pravo sporočilo praznikov, kar dandanes, ko smo ujeli v kremplje potrošništva, ni lahka naloga. Staršem je danes zagotovo težje kot včasih, ker otroci na vsakem koraku vidijo darila. Ne le v trgovini, temveč tudi po televiziji in spletu. In največji cilj obdarovanja so v sodobnem času prav otroci.

Kaj če letos ne bi kar vseprek kupovali, ampak poskrbeli za sporočilno vrednost daril, ne pa z njimi razkazovali svoje finančne zmožnosti in otroke le razvajali s stvarmi, ki jih bodo že naslednji dan zavrgli? A kako obdarovati, da bodo imela darila vzgojno vlogo?

Ni univerzalnega recepta, ki bi veljal za vse družine, a vendarle bi morali starši pri obdarovanju uporabiti zdravo pamet. Smiselno je, da bi se vnaprej pogovorili o tem, kako bo praznovala njihova družina in kako se bodo obdarovali. Potem pa se svojega dogovora tudi držali.

To, kako boste praznovali in kako se boste obdarovali, je torej predvsem stvar družinske tradicije in odraz vaših vrednot oz. tega, kaj vam je res pomembno. Pri nakupovanju daril pa bi morali imeti v mislih, kaj želite dati svojim otrokom za popotnico v življenju.

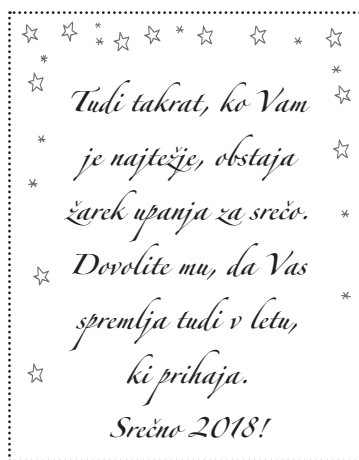
Bolj kot darila otrok potrebuje stroge, trdne in zanesljive starše, ki mu jasno in nedvoumno sporočajo, kaj od njega pričakujejo, ter so pri

vzgoji dosledni in vztrajni, kot ljudje pa samozavestni in umirjeni. Starši morajo otroka dobro poznati, ga sprejemati kot mlado osebnost in mu na njegovi poti z jasnimi mejami pokazati pravo smer. Predvsem pa otrok potrebuje starše, ki so prisotni, torej so z njim tukaj in zdaj. Posvečen čas s starši je najdragocenejše darilo. Tudi če se otroci tega ne zavedajo, se morajo tega zavedati starši. Obisk lutkovnega gledališča, obisk pravljичne dežele ali pa darilo v obliki nekega dogodka, kamor se odpravi vsa družina, je zagotovo lepo darilo.

Kljub obdarovanju, okoli katerega se vrtijo prazniki, pa naj bi imeli prazniki globlji pomen. To je čas, ko se lahko družinski člani še bolj povežejo med seboj, razvijejo medsebojno pripadnost, doživljajo prijetne občutke ob druženju. Bolj smiselno kot preživljanje prostega časa v velikih trgovinah je, da skupaj s svojimi otroki pečete praznične piškote, izdelujete okraske, voščilnice, skupaj pripravite dom za praznike, se igrate družabne igre, se pogovarjate, smejete, sedite pri okrašenem drevescu in poslušate glasbo. Izkoristite praznične dni preprosto za to, da ste lahko drug z drugim, saj nas tempo življenja vedno nekam priganja in nam krade čas za tisto, kar je najpomembnejše – družino.

Resnično doživeto in trajno veselje boste otroku pričarali s tem, da boste poskrbeli za pravi način obdarovanja, se z njim veselili, navduševali in občudovali darila. Otroka z zdravim odnosom do obdarovanja učite tudi skromnosti, spoštljivega odnosa do vsega in zmožnosti biti vesel in zadovoljen z malim. Bolj kot to, kaj bo dobil, je pomembno, da obdarovanje dojema kot svečan dogodek, ob katerem se poleg pričakovanja in presenečenja pojavi še močan občutek, da je ljubljen, pomemben za ostale člane družine in predvsem vreden darila.

Namenimo torej svojim najdražjim čas in morda bodo prazniki znova dobili svoj čar in pravo sporočilo.

MESEC POŽARNE VARNOSTI V VRTCU SODRAŽICA

PIŠE: MIRJAM PETERLIN, DIPL. VZGOJITELJICA PREDŠOLSКИH OTROK, FOTO: ARHIV VRTCA

V mesecu požarne varnosti, v oktobru, smo se v vrtcu veliko pogovarjali o požaru, preprečevanju požara, gasilcih, gasilni opremi, gasilnih vozilih, številki 112, prepevali in deklamirali pesmi o gasilcih, ustvarjali na temo gasilcev ... predvsem pa so otroci komaj dočakali dan, ko nas je v vrtcu obiskala gasilska ekipa.

Gasilci so nam na igrišču vrtca predstavili gasilno vozilo z vso pripadajočo opremo, obleko gasilca in nam nazorno demonstrirali gašenje požara z vodo in gasilnim aparatom. Otroci so z zanimanjem opazovali celotno dogajanje, najpogumnejši pa so tudi sami preizkusili nošenje čelade in se preizkusili v gašenju z vodo.

Po končani predstavitvi so gasilci v pozdrav prižgali intervencijske luči in sireno, otroci pa so jim navdušeno pomahali in glasno zaklicali gasilski pozdrav: »Na pomoč!«

Za obisk in nazorno predstavitev se otroci in strokovne delavke vrtca iskreno zahvaljujemo celotni gasilski ekipi PGD Sodražica.

DAN Z GASILCI, KJER NI MANJKAL NITI HELIKOPTER

PIŠE: ANA PORENTA, FOTO: ROK ADAMIČ IN ANA PORENTA

V petek, 29. septembra 2017, smo šolarji in učiteljice POŠ Sveti Gregor od blizu spoznali delo gasilcev. Med izdelovanjem vozil iz odpadne embalaže nas je presenetila sirena. Tekli smo iz razredov na zbirno mesto pri gasilskem domu, kjer so našo četico pričakali gospod Peter Adamič, predsednik PGD Sveti Gregor, in trije gasilci v popolni gasilski opremi. Z maskami so odšli v šolo, ki se je dimila, in iz nje rešili kuharico, ki je ostala v šolskih prostorih. Tako se je naša vaja evakuacije uspešno zaključila. Vsi trije gasilci – Rok Adamič, Stan-

ko Oblak in Boštjan Perovšek – so nam pokazali svojo opremo ter gasilski avto in razložili, v katerih primerih uporabljajo posamezne pripomočke in naprave. Sledila je vaja gašenja požara z gasilnim aparatom, česar se zlasti mladi gasilci (ki jih je med našimi učenkami in učenci veliko) posebej veselijo. Naš dan pa se s tem še ni končal.

Gasilci so nas odpeljali do Ortneka, kjer je bila javna vaja zaščite in reševanja v primeru nesreče v skladišču naftnih derivatov v Ortneku. Posedli smo se na travniček, namenjen gledalcem, in spremljali, kako poteka vaja, ki je bila tudi sproti razložena (situacija in dogajanje na terenu). Ogledali smo si, kako so sodelavci nudili prvo pomoč poškodovancu, kako se je sprožil protipožarni tuš, spremljali prihod gasilcev (iz štirih društev: Sveti Gregor, Velike Poljane, Ribnica, Velike Lašče) in njihovo borbo s požarom. Prišli so tudi reševalci iz Ribnice, ki so na pomoč poklicali še helikopter, da bi opečenega poškodovanca čim prej odpeljali v bolnišnico. To je bilo otrokom najbolj všeč, saj od tako blizu še nikoli niso videli pristajanja in vzletanja helikopterja. Zrak se je tako močno premikal, da so nekateri najmanjši kar popadali po tleh. Seveda nas je gospod Rok Adamič tudi fotografiral pred helikopterjem. Nato nam je razkazal tudi varnostni objekt, od koder se je sprožil mehanizem avtomatskega gašenja. Obisk smo končali pri gasilskih mizah, kjer smo bili tudi mi deležni pogostitve. Zelo poseben dan za nas, hkrati pa pomemben za gradnjo zavesti o tem, kako pomembno je pomagati in biti za to usposobljen.

Ob tej priložnosti se učiteljice POŠ Sveti Gregor še enkrat zahvaljujemo vsem članom PGD Sveti Gregor za prijetno, posebno in poučno doživetje.

GASILCI IN PRVA POMOČ

16. 10. 2017 smo imeli tehniški dan. Z učiteljico smo šli do PGD Sodražica. Naučili smo se delati vozle, videli smo gasilsko opremo, aparate ... Gasili smo manjše požare, se peljali z gasilskim kombijem in poslušali zvoke sirene. Videli smo tudi naprave, lestve. Na koncu smo izvedli skupni gasilski pozdrav: »Na pomoč!«

Nato smo se odpravili nazaj v šolo, kjer so nas pričakale gospe iz zdravstvenega doma Sodražica. Videli smo, kako se oživlja, to smo lahko tudi preizkusili na lutki. Zelo veliko smo izvedeli. Prejeli smo tudi anketo, ki smo jo morali izpolniti. Za konec smo se igrali kviz. Ta dan je bil zelo zanimiv.

Glorija Lušin, 5. a

V ponedeljek, 16. 10. 2017, smo se prvo uro odpravili v gasilski dom v Sodražici. Tam so nam gasilci pokazali vso gasilsko opremo in nas naučili delati tri vozle. Nato so nam pokazali in razkazali tudi gasilski avto. Za vajo smo povzročili požar ter ga tudi pogasili. Po vaji smo se usedli v manjši gasilski kombi, ki nas je odpeljal en krog okoli Sodražice. Na koncu smo se vsi posladkali z bonboni ter sokom. Vrnili smo se v šolo, kjer sta nas čakali medicinski sestri Anka in Teja. V učilnici smo se vsi učenci posedli v krog, v sredini kroga pa sta bili dve lutki. Pogovarjali in učili smo se o oživljanju. Oživljanje smo poskusili tudi na lutki. Nato smo si ogledali posnetek. Uporabili smo tudi AED – defibrilator. Nezavesten položaj smo vadili tudi v parih. Na koncu smo se razdelili v pet skupin in se igrali igrico. Zelo mi je bilo všeč.

Zina Lovšin, 5. a

Obogatimo svoje življenje.
 Ne s stvarmi, ki imajo vrednost,
 ampak s stvarmi, ki imajo vrednote.
 (Rudi Kerševan)

*Želimo vam lepe praznike
 ter zdravo, srečno in zadovoljno leto 2018.*

Vsi iz OŠ Sodražica
 ter enote vrta pri šoli

USTVARJAMO Z RIMAMI

ZBRALA: SLAVKA TANKO

KOMET

Ugani, kako se pride
do oblakov in kometov.
Enostavno:
z domišljijo otroških poletov.

Greš po oblaku in ne čisto po oblaku.
Včasih višje od tal
in se znajdeš v svojem koraku,
kjer je komet zvezda postal.

Jerca Piršič, 5. a

VESOLJE

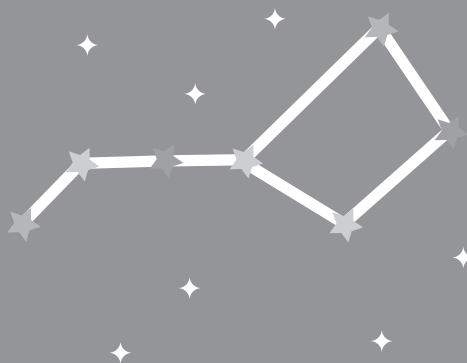
Nekoč sem prišla v vesolje,
čutila sem puhast oblak,
prišla sem v svet, kjer je vse bolje,
počutila sem se kot superjunak.

Hodila sem po oblakih,
skakala po njih,
zibala sem se na njihovi preji
in brisala meglice z njih.

Pila sem belo peno,
ki je vrela iz belih oblakov,
bila je sladka kot med
in mrzla kot jagodni sladoled.

Koliko časa je minilo tam gori, ne vem,
vem pa to,
da mi je bilo v vesolju lepo.

Zina Lovšin, 5. a

VESOLJE

Vesolje je en velik lonec,
ki ga ni nikoli konec.
Če v vesolje poletiš,
pazi, da se ne izgubiš.

Če na Marsu boš pristal,
z Marsovci se boš igral.
Radi te bodo imeli
in ti pesmice zapeli.

Ko nazaj boš poletel,
pazi, da se v Luno ne boš zaletel.
V vesolju je zelo lepo,
ker ti Marsovci prepevajo.

Lana Arko, 5. a

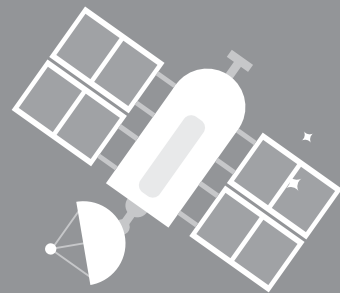
VESOLJEC

V vesolju je veliko planetov,
še posebej pa magnetov.
Eden je planet,
ki se mu reče Špaget.

Drugi je planet,
ki je Kvartet.
Največji je Mars,
ki mu rečejo Kvars.

Zelo veliko je tole vesolje,
je kot neskončno morje.
No, vsaj tako je rekla
moja velika teta.

Zala Zabukovec, 5. a

VESOLJEC

Ugani, kako se pride
do sonca, ki sije?
Enostavno:
z malo domišljije ...

Greš po planetih,
včasih visoko od tal,
ko že letiš na kometih,
misliš, da si vesoljec postal.

In te nese, nese v sinje nebo,
padeš in se vrliš kot kolo.
Ko se pa zbudiš, se imaš lepo.

Laura Zajc, 5. a

VESOLJSKO TELO

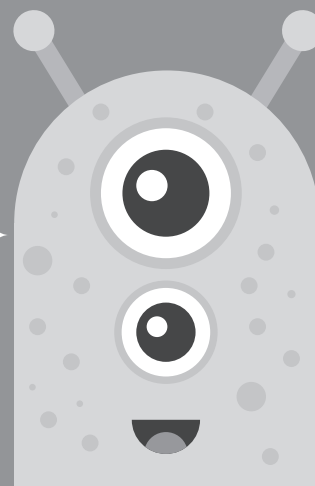
Moj trebušček je
kot mali vesoljski kožušček.
Moja glava je kot
mala vesoljska zabava.

Moje noge so kot
male vesoljske žoge.
Moje oči so kot
male vesoljske luči.

Moja usta so kot
vesoljska za pusta.
Moj nosek je kot
mali vesoljski vosek.

Moje telo je kot
malo vesoljsko kolo.

Glorija Lušin, 5. a

ŠEDRŽANKE NA OBISKU

Ko se pr' Jožetov'h delajo sarme

PIŠE: ŠTEFKA JORAS, FOTO: ŠTEFKA JORAS, AVTORICA RECEPTOV: ANICA SIMIČ

Nekoč je tik ob cesti v Žlebič sama, le z majhnim gospodarskim poslopjem, stala hiška, kjer se je po domače reklo pr' Jožetov'h. Danes je ni več, na njenem mestu sta zrasli dve novi hiši. V eni bivajo Dolenčevi, v drugi pa Lušin-Simičevi. Najstarejša prebivalka druge je mama Angela, ki pri 92 letih redno rešuje križanke, spomin pa ji seže daleč nazaj v skromno življenje z možem in dvema hčerama. Mlajša, Anica, ki je ena od najbolj delavnih Šedržank, je prevzela gospodinjstvo, ko se je za stalno vrnila domov. Od svoje mame črpa znanje o pripravi starih jedi, ki nam jih je predstavila na tržnih dnevih, sladki jeseni in za širšo javnost tudi takrat, kadar so bile Šedržanke povabljeni v oddaje na televiziji. Skratka, brez njenega sodelovanja ne mine nobena prireditev, na katero so s svojimi pridnimi rokami povabljeni Šedržanke.

Anico zanima tudi priprava novih jedi. Preden se je s svojo družino za stalno vrnila v Zapotok, se je veliko selila. Selitev že sama po sebi ni ravno zaželeno dejanje, saj star pregovor pravi »Trikrat seliti, enkrat pogoreti«, toda vse to je sprejela kot izziv. Pravi, da je več pridobila, kakor izgubila, saj je tako dobila priložnost, da je spoznala zelo različne ljudi, njihove običaje in kulinariko. V največji meri so bile to žene delavcev iz bivših republik Jugoslavije, ki so k nam prišli s trebuhom za kruhom. Zato na preteklost gleda z dobre strani. Ker je poročena s Srbom, je že na začetku skupnega življenja začela spretno prepletati slovensko in srbsko kuhinjo. Tako se na njeni mizi dobijo slovenski štruklji in srbske pite. Za nas pa je pripravila odlične sarme z orehi in projo, znani srbski jedi. Zdaj ste tudi vi dobili priložnost, da na svoje jedilnike uvrstite nekaj zelo okusnega in novega. Preizkusite!

Sarma z orehi

POTREBUJEMO:

- 1 glava kislega zelja
- 10 dag mletih orehov
- 10 dag riža
- 2 čebuli
- 1 žlička soli
- 1 žlička sladkorja
- 2 žlici paradižnikove mezge
- 1 žlica domače vegete
- olje, poper, mleta rdeča paprika

PRIPRAVA:

- Nadev za sarme pripravimo tako, da najprej na olju pražimo nasekljano čebulo, zatem riž, da postekleni, in nato dodamo orehe, domačo vegeto, papriko, sol in poper. Malo ohladimo.
- Zeljno glavo razdelimo na liste, izrežemo jim osrednjo žilo in jih nadevamo. Sarme zložimo v posodo, po možnosti tako, da jo lahko damo tudi v pečico.
- Na olju prepražimo sladkor, dodamo paradižnikovo mezgo, malo pomokamo in zalijemo z vodo. Prevremo in prilijemo k sarmam. Kuhamo dobro uro.

NASVET:

Sarme lahko kuhamo v pečici na 180 °C, prav tako dobro uro.

Postrežemo jih s projo, kruhom ali krompirjem. Dobre so brez priloge in celo hladne.

Proja

POTREBUJEMO:

- 2 jajci
- 2 kavni skodelici olja
- 4 kavne skodelice mleka
- 1 pecilni prašek – vinski kamen
- 12 zvrhanih žlic koruzne moke
- 8 zvrhanih žlic bele moke
- 1 žlička soli

PRIPRAVA:

- Posebej zmešamo suhe sestavine: obe vrsti moke, sol in vinski kamen.
- Mokre sestavine pripravimo v večji posodi, tako da z mešalnikom zmešamo jajca, olje in mleko.
- K mokrim sestavinam primešamo še suhe. Dobimo bolj tekočo zmes. To zlijemo v pomaščen pekač ali s pomočjo zajemalke v pekač za mafine. Pečemo na 200 °C do zlato rumene barve. Z zobotrebcom preizkusimo, ali je pečeno.

NASVET:

Proja je pravzaprav ena od oblik koruznega kruha, ki se odlično poda h golažu, segedinu, sarmam ...

NOVICE IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV SODRAŽICA

PIŠE: CVETKA VESEL, FOTO: RENATA TROHA IN CVETKA VESEL

RAZSTAVI: ŽIVLJENJSKA POT CITE LOVRENČIČ BOLE IN DREVO ŽIVLJENJA

Od 26. oktobra do konca novembra je bila v Zdravstveni postaji Sodražica na ogled razstava o naši domačinki Citi Lovrenčič Bole. Pripravili smo jo v sodelovanju z Občino Sodražica in OŠ Sodražica. Ob občinskem prazniku smo tako še enkrat počastili 100-letnico njenega rojstva. V istem prostoru so učenci 7. razreda OŠ Sodražica pod vodstvom prof. Renate Tegelj Lesar pripravili razstavo likovnih izdelkov z naslovom Drevo življenja. Obe razstavi sta se vsebinsko in oblikovno

dopolnjevali. Razstavi si je v dobrem mesecu ogledalo veliko obiskovalcev, nekateri naključno ob obisku pri zdravniku, nekateri pa iz lastnega zanimanja. Že vabilu na otvoritev se je odzvalo veliko gostov, med drugim tudi direktorica Zdravstvenega doma Ribnica Lidija Šmalc, župan Blaž Milavec, ravnateljica šole Majda Kovačič Cimperman, predsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Ribnica Danijel Divjak, zaposleni v Zdravstveni postaji Sodražica in vsi drugi, ki so bili enako dobrodošli. Za slovesnost dogodka so poskrbeli še učenci naše šole z glasbenima točkama.

Vodeni ogledi razstav so bili organizirani za učence od 5. do 9. razreda, z vsebino, prilagojeno njihovi starostni stopnji. Učenci so z zanimanjem vsrkavali nova spoznanja o osebi, ki je bila večini popolnoma neznana.

Medicinske sestre v patronažnem varstvu iz Zdravstvenega doma Ribnica in iz vseh treh zdravstvenih postaj, Sodražica, Loški Potok in Velike Lašče, so si v želji, da bi življenjsko pot Cite Lovrenčič Bole čim bolj spoznale, vzele celo prost popoldan. Pridružile so se jim še tri že upokojene medicinske sestre, ki so delale v patronaži. Vse prisotne so iskreno občudovala delo svoje predhodnice, ki je v težkih razmerah povojnega časa utirala pot patronažni službi in varstvu matere ter otroka. One najbolj vedo, kako pomembno je njihovo delo, ki je še vedno premalo cenjeno in ovrednoteno. Njihova je tudi ideja, da bi razstava o življenjski poti Cite Lovrenčič Bole ostala v tem prostoru kot stalna razstava, ker sodi vanj in ga bogati.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste omogočili predstavitev obeh razstav.

PREDPRAZNIČNE DELAVNICE

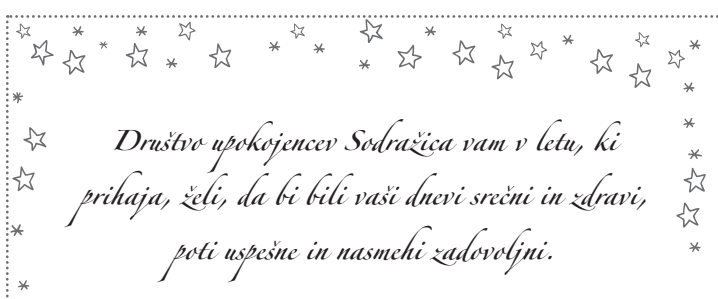
V torek, 21. novembra, je skupina 15 upokojenk ustvarjala božično-novoletne voščilnice. Idejo za letošnje voščilnice je dala naša članica Anica Petek. Za delo smo potrebovale samo barvast papir, papirnate serviete s prazničnimi vzorci, škarje in lepilo. Vse udeležence delavnice smo potrebovale še dobro voljo in pripravljenost narediti izdelek, ki bo polepšal praznike članicam in članom našega društva, bolnim občanom doma ali v domovih za starejše. V prijetnem vzdušju, ob klepetu in kavici, so nastajale originalne voščilnice, vsaka malo drugačna, a vse lepe, ker so narejene z ljubeznijo do sočloveka. Želimo, da bi bile v veselje vsem, ki jih boste dobili skupaj z lepimi željami.

V delavnici kvačkarij pa je že vso jesen razgibano. Ob sredah dopoldan je sejna soba na Občini že skoraj polno zasedena. Marljive kvačkarice vsak teden s ponosom pokažejo svoje izdelke. V dnevih pred prazniki je še posebej delovno. Nastajajo izdelki za okrasitev doma, za okrasitev Sodražice in še za kakšno tekmovanje ... Ustvarjalnost je neskončna.

NAČRT DELA ZA NASLEDNJE MESECE

- Delavnica ročnih del (kvačkanje) vsako sredo ob 9.00
- Obiski naših občanov v domovih starejših občanov
- Obiski bolnih in onemoglih občanov na domu
- 26. 12. 2015 štefanovanje v gostilni pri Urški v Zamostcu
- V januarju priprava načrta dela za leto 2018 – dobrodošli s predlogi.

IVAN PAKIŽ: »OJ, MLADOST TI MOJA ...«

PIŠE: CVETKA VESEL, FOTOGRAFIJE IZ DOMAČEGA ARHIVA

V decembru je praznoval devetdeseti rojstni dan Ivan Pakiž, po domače Klobčarjev Ivan iz Zamostca. Član Društva upokojencev Sodražica je že 27 let, vendar ga zadnja leta ne srečujemo več med nami. Po operaciji pred enajstimi leti je dobro okrevan, vendar večino časa preživi v domačem okolju. Še vedno je čil, dobrega spomina in poln energije, saj vsako jutro začne s pesmijo: »Oj, mladost ti moja, kam odšla si, kje si?«

Ivan je bil prvi izmed petih otrok v družini Pakiževih. Rodil se je 8. decembra 1927 očetu Janezu in mami Pavli. Njegovo otroštvo je bilo težko, kakor je težko živela večina otrok tistega časa. Za igro ni bilo časa. Že kot otrok je moral poprijeti za marsikatero delo v delavnici ali hlevu. Njegov oče Janez je pripadal že drugemu rodu obrtnikov – lesostrugarjev. Imel je majhno delavnico kar v

hiši, kjer so bivali. Delali so ročno, uporabljali so le preprosto orodje, strojev ni bilo. Oče je desetletnega Ivana kmalu vključil v delo. »Delo je velika vrednota, to je edini način, da postaneš samostojen in preživiš,« mu je govoril. Ivan je rad delal z lesom, saj je imel smisel tudi za oblikovanje. Tako je že v svoji mladosti postal skrben, vztrajen in delaven. Hitro se je učil in kmalu v Ljubljani naredil tudi mojstrski izpit. Les spoštuje še danes, ker je naravni material, v njem je veliko topline in pozitivne energije.

Kot mlad fant je rad zahajal v družbo zamošćanskih fantov. Ob sobotah zvečer so se zbirali pred Bartolovo hišo in prepevali.

Družina je med prvimi v Ribniški dolini imela osebni avtomobil. V številnih nujnih

primerih je Ivan nesebično priskočil domačinom – sovaščanom na pomoč in jih odpeljal, kamor je bilo treba. Prevažal je tudi predstavnike civilnih in cerkvenih oblasti, saj tudi ti takrat še niso imeli lastnih prevoznih sredstev. Rad se spominja voženj gospoda župnika Leniča, s katerim sta postala dobra prijatelja. Ivan je bil tudi prostovoljni gasilec in zgleden član gasilskega društva Zamostec.

Oče je Ivanu kot najstarejšemu sinu prepustil lesostrugarstvo in kmetijo. Ženo, življenjsko sopotnico Vido, je izbral pri Kaštaborjarjevih v Žimaricah. Skupaj sta si ustvarila družino, imata sinova Janeza in Braneta. 55 let skupnega življenje sta preživela ob trdem delu in skrbi za družino. Leta so hitro tekla, saj je bilo njuno življenje razpeto med delavnico in kmetijo. Na oboje je bil Ivan zelo navezan. Kmetijo sta prenovila, povečala in opremila s kmetijsko mehanizacijo. Tudi delavnica je postala pretesna in nefunkcionalna, nastala je nova, večja in opremljena z novjšimi stroji. S tem pa se je povečal tudi proizvodni program suhe robe.

Svoje izdelke že dolgo sami predstavljajo in prodajajo na sejnih blizu in daleč. Prodajo suhe robe so razširili vse do Splita, potem pa še naprej po vsej južni Dalmaciji do Dubrovnika. Ivan se je sčasoma bolj posvetil proizvodnji, prodajo je prevzela žena Vida in odraščajoča otroka Janez in Brane. Svoje bogato znanje in izkušnje je posredoval svojima sinovoma. Končala sta strgarsko in mizarško šolo in že dolgo let vsak s svojo družino nadaljujeta družinsko tradicijo suhorobarstva. V veliko zadovoljstvo mu je, da sta oba sinova postavila velike sodobne proizvodne hale za izdelavo suhe robe. Eden od sinov jo je zgradil ob družinski hiši, drugi pa nedaleč stran na Bartolovi domačiji, ki jo

je Ivan kupil v ta namen. Na pot samostojnosti počasi stopajo tudi njuni vnuki, ki so prav tako prizadveni in odgovorni pri delu in v življenju.

V letih zorenja mu je v največje zadovoljstvo, da lahko večino dneva preživi v vrtni lopi in opazuje na eni strani dogajanje v delavnici in okoli nje, na drugi strani pa mu pogled uhaja proti bližnjemu hribu »Kobili« in v mislih podoživlja dogodke iz svoje mladosti. Tudi njegov oče je rad posedal na istem mestu, kjer je sedaj vrtna lopa. Ivan gre še vedno rad v Split, kjer imajo stanovanje. Srce se mu razneži, ko se sprehaja po rivi, srečuje stare prijatelje, s katerimi obuja skupne spomine. Kljub svojim letom z veseljem zapleše na družinskih zabavah.

Srečen je, da lahko starost preživlja doma v krogu svojih najdražjih, in je zelo hvaležen svoji ženi in širši družini, ker tako lepo skrbita zanj.

Ob lepem jubileju mu želimo še veliko zdravja in dobrega počutja.

TRADICIONALNI JESENSKI IZLET VAŠČANOV VINIC IN ZAPOTOKA

PIŠE: JELKA PAKIŽ, FOTO: GA. PODPEČAN

Turistična agencija HME LJ – Pivo in cvetje ali rož'ce (*Humulus lupulus*) je vaščane Vinic in Zapotoka povabila na tradicionalni jesenski letni izlet na sončno soboto, 21. oktobra. Avtobus nas je izpred gasilskega doma v Zapotoku odpeljal skozi Ljubljano do Trojan, kjer je bil postanek za jutranjo kavico in krof. S Trojan smo se spustili do Vranskega, kjer smo si ogledali Muzej motociklov, v katerem je ena večjih in najpestrejših zbirk motociklov na svetu. Prikazana sta razvoj in zgodovina svetovnega in slovenskega motociklizma. Zbirka sestoji iz približno 140 motociklov iz vseh časovnih obdobjev vse do 90. let, med njimi

so tudi vojaški motocikli iz druge svetovne vojne in dirkalni motocikli. Poleg motorjev so na ogled tudi redke registrske tablice iz obdobja pred drugo svetovno vojno, usnjene in lanene obleke, čelade, medalje, plakati in mnogi drugi redki predmeti. Po ogledu smo se v bližnji gostilni okrepčali z malico. Pot smo nadaljevali do Laškega, kjer nas je pričakala vodička in nas popeljala skozi zgodovino hmeljarstva ter nam razkazala notranjost Pivovarne Laško, ki je v lasti multinacionalke Heineken. Ogled smo končali z degustacijo piva Laško. Pot smo nadaljevali do kmetije Podpečan in si med vožnjo ogledali nekaj značilnosti mesta Celje, skozi

katerega smo se peljali. Kmetija, ki leži med Žalcem in Celjem, v vasi Galicija, je stara približno 250 let in je daleč naokrog poznana po odličnih sirarskih izdelkih. Vrhunec ogleda je nedvomno predstavljala degustacija sirov v posebni degustacijski sobi. Prav vse njihove izdelke, ki smo jih poskusili, smo lahko tudi kupili v njihovi trgovini. Od tu nas je pot vodila skozi vas Žiče in dolino svetega Janeza ter nas pripeljala do skrivnostne Žičke kartuzije. V tej odmaknjeni in tesni dolinici si je takratni lastnik tega posestva, štajerski mejni grof Otakar III., okrog leta 1155 zadal nalogo, da ustanovi domovanje menihov iz Velike kartuzije na Francoskem. Ti so po prihodu leta 1160 začeli izgradnjo večine poslopij, sprva lesenih, kasneje pa povsem zidanih. Redovno življenje je zamrlo, ko je leta 1782 takratni cesar Jožef II. z dekretom ukinil delovanje Žičke kartuzije. Po letu 1827 so začele stavbe propadati, zadnje desetletje pa se v Žičko kartuzijo ponovno vrača življenje. V obnovljenem zgornjem delu gospodarskega poslopja smo si ogledali stalno razstavo o zgodovini kartuzije, potem pa se sprehodili po urejenih zeliščnih vrtovih in na koncu obiskali še Zeliščarico, ki med svojimi zidovi skriva zakladnico zeliščnih napitkov in zdravilnih pripravkov. Dan se je prevesil v večer in po bogatem popotovanju po tem delu naše lepe Slovenije smo se odpeljali še na zasluženo večerjo in potem dobre volje v poznih večernih urah proti domu. Naj ob koncu še dodam, da si je naša turistična agencija za glavni moto letošnjega izleta izbrala hmelj oz. pivo zaradi tega, ker je naša voda ali oporečna ali klorirana ali pa je sploh ni ...

Praznovanje 800. obletnice

Hvaležni bomo za vsako slikovno gradivo (razglednice, fotografije), različne druge dokumente (listine, pogodbe, pisma, potrdila, spričevala) oz. kakršne koli pisne vire. Dokumentarno gradivo zbira tajnica odbora Petra Marn na Občini Sodražica. Originali bodo kopirani in vrnjeni v najkrajšem času. Prosimo, da slikovno gradivo opremite z vsemi potrebnimi podatki (naslov slike/fotografije, koga prikazuje, čas nastanka, kdo je avtor in kdo jo hrani).

Pobude in predloge lahko posredujete tudi odgovornemu uredniku monografije na e-naslov:

ludvik.mihelic@guest.arnes.si ali pokličete na telefonsko številko 031 873 355
oz. pišete Petri Marn (Občina Sodražica) na e-naslov: petra.marn@sodrazica.si.

*Kaj vam v letu 2018 želi sekcija Šedržanek?
Naj bo naša želja tokrat nasvet:
sestavite krog sproščenih trenutkov,
novih poznanstev, prijaznih nasmehov, ne pozabite
nase, imejte se radi, hitite počasi in ljubite življenje.*

Šedržanke

*Praznujte v miru, sreči, naši dragi,
srebrni zvončki naj vam zapoje,
naše iskrene želje in voščilo:
prijatelji, imejte se lepo!
(Svetlana Makarovič)*

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vam želi

Turistično društvo Sodražica

IZLET TD SODRAŽICA V BOSNO

PIŠE: JELKA PAKIŽ, FOTO: ŠOFER SILVO ČASAR

Leto je naokrog in člani TD Sodražica smo nestrpno pričakovali dan, ko se bomo po vseh letošnjih aktivnostih odpravili na skupni izlet, da se v medsebojnem druženju poveselimo in nabereemo novih moči za nadaljnje delo. Organizatorji izleta so se odločili za spoznavanje novih krajev v Bosni. V četrtek, 12. oktobra, ob 4. uri zjutraj nas je avtobus iz Sodražice odpeljal na štiridnevno potepanje po znamenitih krajih naše nekdanje domovine. Moška ekipa je prevzela oskrbo na avtobusu, tako da med vožnjo ni bil nihče ne lačen ne žejen. V prijetnem vzdušju, ko smo poklepetali med sabo in peli ob spremljavi našega harmonikarja, nekaj članic Šedržank pa je pletlo šale za dogodek na trgu, s katerim smo obeležili rožnati oktober v okviru združenja Europa Donna, smo se mimo Banjaluke pripeljali do mesta Jajce, kjer je bil naš prvi postanek. Ogleдали smo si Muzej II. zasedanja Avnoja. Dvorana, v kateri so pisali zgodovino, je še vedno videti, kot da se bosta zdaj zdaj vanjo nagnetla Tito in družčina, dokumenti v vitrinah in fotografije po stenah pa nemo pripovedujejo zgodbo, ki se je tam odvijala konec novembra 1943. Potem smo si ogledali še glavno in najlepšo znamenitost Jajca, veliki slap, katerega lepota in bučanje sta nas navdušila. Pot smo nadaljevali proti Sarajevu, kjer nas je v hotelu že čakala večerja. Naslednje jutro smo se odpeljali proti Srbiji. Najprej smo se ustavili v Višegradu, kjer kraljuje 500 let

star kamniti most z enajstimi loki, ki ga v svojem romanu *Most na Drini* (v izvirniku *Na Drini čuprija*) opisuje Ivo Andrić. Pot smo nadaljevali proti Mokri Gori v Srbiji. Tu smo vstopili na muzejski vlak Šarganska osmica in se odpravili na slikovito vožnjo, ki nas je vodila preko viaduktov in skozi številne tunele. Šarganska osmica je del ozkotirne železnice, ki je nekoč povezovala Beograd s Sarajevom in Dubrovnikom. Na tej progi je tako imenovani »Čira« zadnjič vozil leta 1974. Del proge v obliki osmice od Mokre Gore do postaje Šargan Vitasi so ponovno oživili in muzejski vlak ponovno vozi skozi številne tunele. Res zanimivo doživetje. Po vožnji s parno lokomotivo so naši želodčki že pošteno krulili, zato smo zavili v tamkajšnje gostišče, kjer so nas že čakali z izvrstnim kosilom. Po končanem obedu je sledilo presenečenje, ki so ga nekateri izmed članov TD skupaj z lastnikom gostišča pripravili za slavljenca, enega izmed članov društva, ki je ravno tisti dan praznoval rojstni dan. Popolno presenečenje, ko so na vozičku pripeljali ogromno torto in velik šampanjec. Res, veliko veselje, zdravica in nepozabni trenutki do poznega popoldneva, ko smo se vrnili v Sarajevo. Naslednje jutro smo se odpeljali na ogled pivovarskega muzeja in Sarajevske pivnice, kjer smo pokusili njihove najboljše vrste piva. Zatem smo imeli nekaj ur prosto za sprehod in nakupe na Baščaršiji in seveda uživanje ob slastnih bosanskih čevapčičih.

Popoldne smo se poslovili od Sarajeva in nadaljevali potovanje proti Bijeljini v Etno selo Stanišići. Ob prihodu v to čudovito vas je na zemljo že legla tema, zato smo si čudovite kreacije te vasi ogledali naslednje jutro. Etno vas je sestavljena iz originalnih starih stavb, ki so jih v vas pripeljali iz celotne Bosne. Lahko smo občudovali ribnike, mline, tradicionalne restavracije in potok. Majhne lesene kočice in hotel so opremljeni z avtentičnim pohištvom, ki spominja na srednjeveški grad. Muzej v sklopu vasi ponuja vpogled v to, kakšno je bilo življenje v Bosni pred več kot sto leti. Polni enkratnih vtisov po sprehodu skozi to prečudovito vasico smo se v smeri Brčkega odpeljali do zelo znane tržnice Arizona in se okrog poldneva začeli vračati domov. Na poti proti domu smo se ustavili še v Samoborju, prijaznem gostišču z domačimi dobrotami. Tukaj smo si ogledali še prekrasno podzemno jamo Grgosova špilja, za katero bi lahko rekli, da je Postojnska jama v malem. Leta 1973 jo je med kopanjem apnenca našel Josip Grgos. Med sto tisoč let starimi kapniki, ki so res vredni ogleda, smo se sprehodili po sto dvajset metrov dolgi jami. Štiridnevno popotovanje po čudovitih krajih v prijetni družbi je doseglo vrhunec, ko nam je ob koncu večerje prišla zaigrat tamkajšnja tamburaška skupina. Veseli in zadovoljni, polni energije in s pesmijo smo zaključili letošnji izlet TD. Naj se ob koncu v imenu vseh udeležencev iskreno zahvalim organizatorjem izleta, strežnikoma na avtobusu, harmonikarju in seveda vsakemu posebej, da je z delčkom svoje dobre volje sestavil skupni mozaik našega bogatega in prelepega potovanja ter druženja.

JESENSKI DOGODKI V ZAMOSTCU

PIŠE: M. TRHLJEN, FOTO: M. TRHLJEN

LOV NA SKRITI ZAKLAD

Na sončno soboto v septembru smo se mentorice in mladi raziskovalci zbrali pred gasilskim domom v Zamostcu, da bi se podali na lov za že dolgo pozabljenim zakladom. Na poti smo morali rešiti uganke o pravadnem ljudstvu »Ocranci«. Otroci so po vasi Zamostec iskali različne namige in jim sledili. V težko najdenem zakladu so bili skriti kruh in hrenovke, ki smo jih spekli na domačem kurišču, in sicer na lesenem štedilniku. Druženje je bilo prijetno, naši želodčki pa polni.

ZAMOŠČANSKI HALLOWEEN

Tokrat smo se organizatorji spremenili v čarovnice in ostale like, ki uprizarjajo noč čarownic, in popestrili delavnico za noč čarownic. Za začetek smo se pogovarjali o tem »prazniku«. Kmalu zatem smo se lotili izdelovanja pajkov ter duhcev. Delavnico smo popestrili z igrami na aktualno temo. Druženje se je dogajalo v gostilni Urška, ki se ji iskreno zahvaljujemo za prostor, hrano, pijačo ter gostoljubje. Ko smo zopet imeli polne želodčke, smo se razšli s pozitivnimi občutki in upanju, da se vidimo naslednjič.

MARTINOVO

Na martinovo soboto smo se gasilci in vaščani odpravili na martinovo večerjo v Kulturno-turistični center Loški Potok – KTC Loški Potok. Za začetek smo se ogreli s česnovno ali gobovo juho. Nadaljevali smo s pečenim krompirjem, kuhanim rižem z zelenjavo, ajdovo rulado, cvrtim mesom, njoki v omaki ter kuhano zelenjavo. Za zaključek pojedine pa smo si privoščili še sladico. Ko smo se podkrepili z večerjo, smo se preizkusili še v kegljanju. Fantje in dekleta smo se tudi zavrteli ob domači glasbi. Druženje je bilo zelo prijetno in nepozabno. Komaj čakamo naslednje leto!

SPOMIN NA PREMINULE ČLANE PGD ZAMOSTEC

Kot vsako leto so se tudi letos pred 1. novembrom uniformirani člani PGD Zamostec zbrali pred pokopališčem v Sodražici in se spomnili preminulih članov našega društva ter se jim poklonili.

MIKLAVŽEVANJE

Leta 2014 smo obudili miklavževanje na vasi, ki pa je do letos postalo že tradicionalno.

PISMO SVETEGA MIKLAVŽA:

Pozdravljeni!

Tudi letos sem se odločil, da se bom spotoma ustavil tudi v Zamostcu, Lipovšici, Malih Vinicah ter Ravnem Dolu. Letos sem se moral izredno potruditi in pripraviti darilca za skoraj 60 otrok, pri čemer so mi pomagali angeli in tudi parkeljni. Zaradi tako velikega števila otrok sem bil primoran združiti otroke iz Ravnega Dola in Malih Vinic v eno hišo. Ravno tako v Lipovšici. Otroci, najverjetneje vas obiščem tudi drugo leto. Bodite pridni in zagotovo bom prišel! Moram pa se zahvaliti tudi angelom in parkeljnom za pomoč in čas pri obdarovanju otrok. Na vašo pomoč računam tudi naslednje leto!

*Kmalu se spet vidimo!
Vaš dobri mož – sv. Miklavž*

HUMANITARNA MEDICINSKA ODPRAVA MADAGASKAR

PRIPRAVILA: TJAŠA ŽAGAR, ČLANICA
HUMANITARNE MEDICINSKE ODPRAVE
MADAGASKAR

Smo Ana, Tjaša, Metka, Aida in Barbara, študentke medicine ter dentalne medicine na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Prihajamo iz različnih delov Slovenije. Aida je iz bližnjega Kočevja, Metka iz štajerske prestolnice, Ana je doma v Vipavski dolini, Barbara je Ljubljanka in Tjaša prihaja iz Sodražice. Maja 2018 se odpravljamo na odpravo na Madagaskar, v vasico Matanga. Odprava je organizirana pod okriljem Sekcije za tropsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani. Podobne odprave ta sekcija organizira že 30 let. Odpravo na Madagaskar organiziramo s pomočjo slovenskega misijona in dolgoletnega misijonarja na Madagaskarju Pedra Opeke.

Ker je Madagaskar ena najrevnejših držav na svetu, je cilj naše odprave predvsem zagotoviti zdravstveno oskrbo ljudem, ki je sicer zaradi visokih stroškov, oddaljenosti od bolnišnice in pomanjkanja medicinskega osebja nimajo. Velik problem na Madagaskarju je lakota, saj je kar polovica otrok podhranjenih in imajo zato oslabil imunski sistem. Zaradi tega so še bolj izpostavljeni

nalezljivim boleznim. Poleg tega je na Madagaskarju zelo slaba precepljenost otrok. Tam še vedno umirajo za boleznimi, kot so vodene kože in ošpice, ki jih pri nas uspešno obvladujemo z dovolj veliko precepljenostjo otrok. K veliki umrljivosti otrok pripomorejo tudi številne tropske bolezni. Nekatere so lahko zelo dobro ozdravljive, če jih zdravnik opazi dovolj hitro in jih ustrezno zdravi. Zaradi nezadostnega števila medicinskega osebja pa na Madagaskarju to ni mogoče. Seveda pa v naši ambulanti ne bodo samo otroci, ampak tudi odrasli, ki jih pestijo podobne bolezni kot nas v razvitem svetu. Tudi tam se srečujemo s skeletno-mišičnimi boleznimi, povišanim krvnim tlakom, sladkorno boleznijo, boleznimi srca in ožilja ... Prebivalce Madagaskarja pa ogrožajo še bolezni, kot so malarija, tuberkuloza, kuga itn., ki jih pri nas ni ali so zelo redke.

Naši zobozdravniki se bosta na Madagaskarju ukvarjali predvsem z zobno gnilobo, ki je zaradi slabe nege zob kar velik problem. Predvsem otroke bosta izobraževali o ustni higieni in jim podarili zobne ščetke, da si

bodo zobe lahko umivali tudi doma.

Poleg tega bi rade poskrbele za oskrbo lokalnih ambulant in misijona z medicinsko opremo. Ukvarjale pa bi se še s preventivo in prebivalce ozaveščale o zaščiti pred nalezljivimi boleznimi, varni spolnosti, ustrezni ustni higieni in prehrani.

Kadar v Matangi ni medicinske odprave, se morajo bolni in nemočni prebivalci velikokrat peš odpraviti na dolgo pot do bolnišnic, ki lahko traja tudi več dni. Takrat ambulanto sicer vodi tamkajšnja misijonarka, ki je izučena za poklic medicinske sestre in babice, vendar sama ne more pozdraviti nekaterih bolezni. Zato so odprave, kot je naša, izredno pomembne, saj ne nudimo le medicinske in zobozdravniške pomoči, ampak tudi prinesemo zdravila in medicinsko opremo.

Dispanzer, iz katerega nudimo zdravstveno oskrbo tamkajšnjim prebivalcem, je sestavljen iz treh ambulant in lekarne. Ena ambulanta je namenjena zobozdravniški dejavnosti, ena splošni zdravstveni oskrbi, ena pa kirurški oskrbi. Tudi ta dispanzer se je zgradil z denarjem, ki so ga zbrale odprave, in se tudi vzdržuje z denarjem, ki ga odprave prinesejo s seboj.

Takšna humanitarna odprava je velik finančni zalogaj, saj je treba nakupiti zdravila, sanitetne pripomočke, medicinsko opremo in cepiva. Odprava se v celoti financira z donatorskimi sredstvi, zato smo vsakega prispevka zelo vesele. Porabo sredstev nadzira Medicinska fakulteta, ki jamči, da bodo zbrana sredstva porabljena izključno za odpravo.

Pomagate nam lahko z nakazilom na naš transakcijski račun ali z donacijo preko SMS. Lahko pa tudi na Facebooku spremljate naše priprave na odpravo. Najdete nas pod imenom @MadagaskarMaj2018.

Prispevke lahko nakažete na:

Medicinska fakulteta
Vrazov trg 2
1000 Ljubljana

TRR: 0110 0603 0708 380

Sklic: 250568

Namen: Madagaskar maj2018

ali

Napišite SMS s ključno besedo
AFRIKA ali AFRIKA 5 na 1919.

V sodelovanju s Karitas Slovenije

ORATORIJ 2017 – NAJ BO TAKO ŠE 20 LET

PRIPRAVIL: ANDREJ KOS, PREDSEDNIK KLUBA KRESNIČKA

Zakorakali smo v zimo, o vtisih z 20. Oratorija Sodražica pa kar ne duha ne sluha v Suhorobarju. To je zato, ker se je toliko dogajalo, da je težko zbrati misli. (In ker je rok za oddajo članka hitro švignil mimo. Dvakrat.)

Oratorij Sodražica 2017 je bil nekaj posebnega. Lahko bi rekli, da še ni bilo takega. Pa ne le zaradi rdeče niti, ki je vsako leto drugačna. Letošnji je bil drugačen na svojevrsten način – nekoliko spremenjena voditeljska ekipa, toliko novih animator-skih obrazov, kot jih že dolga leta ni bilo, izlet v Piran, izredno zanimiv gost in pa, saj res ... obeležili smo 20. oratorij v Sodražici! Podnaslovili smo ga kar 20. Oratorij po šedrški.

Vodstvo se je prvič sestalo februarja v mladinski sobi sodraškega župnijskega doma, kjer je doreklo, kdaj, kako in kdo bo kaj. Krovna organizacija Oratorij Slovenija je ob 100-letnici prikazovanja v Fatimi določila, da bo letošnja tema Marija, Jezusova mati, naslov pa bo Dotik nebes. Tako je voditeljska ekipa, ki so jo sestavljali Katarina Turk, Evgen Zajc, Rok Gornik in Sara Šega, lahko začela s pripravami: nakup Oratorijskega priročnika 2017, majic in načrtovanje naslednjih sestankov za vse animatorje. Pozabili niso niti na pripravljalni vikend, ki je potekal onkraj meja Slovenije, natančneje v Kontovelu nad Trstom, slovenski vasi z dih jemajočim pogledom na tržaško zaledje, zaliv in tudi samo mesto Trst. Konec aprila nas je v opuščnem župnišču sv. Hieronima sprejela sestra Angelina Šterbenc, redovnica šolskih sester de Notre Dame, ki ima energije za tri animatorje, kaplana in župnika.

Ravno sodraški animatorji so jo pred desetimi leti navdušili nad oratorijem, ko so bili na pripravljalnem vikendu v sosednji vasi Križ. Tako sodraški animatorji še danes vsako leto pomagamo s. Angelini z izvedbo Oratorija Trst. Bilo nas je deset, manj od pričakovanj, a smo kljub vsemu postorili večino nalog, ki smo si jih zadali, poleg tega pa smo se še zabavali ob družabnih igrah. Pripravljalni vikend je hitro minil in po krajšem zatišju smo nadaljevali s pripravami sredi maja, ko smo uredili še zadnje podrobnosti.

Oratorij je potekal v poznanem terminu po Psoglavskih dnevih, med 26. junijem in 2. julijem. Natanko stoglavo množico otrok in 25 animatorjev je v ponedeljek blagoslovil gospod župnik Franc Bizjak in 20. Oratorij Sodražica se je začel. Otroci so spoznavali Marijino življenje od obiska Elizabete, svatbe v Kani Galilejski do njenega bodrenja apostolov po Jezusovi smrti. Po zgodbi, katehezah in delavnicah so sledile igre, ki so jih vsak dan nestrno pričakovali. K sreči nam je bilo vreme naklonjeno, zato smo ga izkoristili za igre na šolskem igrišču in sprehode do smučišča v Izverju. V svoje vrste smo tudi letos povabili nove animatorje, tokrat tudi učence osmega razreda, ki so imeli vlogo animatorjev pripravnikov in so v prvih dneh imeli posebne kateheze, kjer so spoznavali vlogo animatorja, v drugi polovici tedna pa so se pridružili svojim izkušenejšim kolegom. Dnevi so bili za animatorje naporni, hkrati pa so jim bili v veliko osebno zadovoljstvo, saj ni boljšega spanca, kot je spanec po dolgem dnevu dela z razigranimi otroki. Letos smo imeli kar dva oratorijska gosta. V torek nas je obiska-

la Mihaela Drobnič z Velikih Blok, ki se je leto poprej podala na misijonarsko pot na Madagaskar. Podučila nas je, v kako težkih razmerah živijo tamkajšnji otroci, a niso nič manj veseli od naših. Njena pripoved je bila res zanimiva, saj tam ni cest, tekoče vode v domovih ali trgovin, zato so bile nekatere njene prigode precej pustolovske, zlasti ko so od vasi do vasi tako rekoč čez drn in strn potovali s terenskim vozilom. Naučila nas je osnovnih pozdravov in izrazov v malgaščini ter nam razkazala nekatere spominke, ki jih je prinesla iz afriške dežele. Za konec smo se ji podpisali na tri velike razglednice, ki bodo naslednje leto odpotovale na Madagaskar. Naslednji dan, v sredo, pa nas je s svojo prisotnostjo razveselil pater Jakob Kunšič iz Kapucinskega samostana sv. Frančiška v Vipavskem Križu. Posedli smo se v velik krog, ki se je raztezal od učilnice do kapele, in poslušali njegovo pripoved. Razlagal nam je o svojem življenju in kako je ravno po zaslugi Marije sprejel odločitev, da vstopi med kapucine. Otroci so tri četrt ure poslušali z izjemno zbranostjo in nato zastavljali vprašanja, na katera je brat Jakob z veseljem odgovoril. To je bilo v sredo, naslednji dan pa nas je navsezgodaj zjutraj pred župnijskim domom pričakal zanimiv prizor: dva avtobusa in en kombi. Izlet! Kam? V Piran, seveda! Sprehodili smo se po ozkih piranskih ulicah, ki so bile na soparni četrtek prijetno hladne. Prišli smo do vhoda v akvarij in se razdelili v manjše skupine. Do potankosti smo si ogledali morsko živalstvo, med katerim plavamo na dopustu na morju. V vmesnem času, ko so druge skupine čakale na vstop, pa smo se igrali banse. Po ogledu smo svoj korak usmerili v hrib in se povzpeli nad Piran, k cerkvi sv. Jurija, in si ogledovali opečnate piranske strehe ter ladje v daljavi. Ob škarpi smo se stisnili za skupinsko sliko in kmalu je bil že čas za mašo, ki jo je daroval naš župnik in pri kateri so sodelovali tudi naši otroci. Po maši je sledil sprehod ob obali v Fiesio, malica in nato smo se odpravili domov, saj je bila pot zaradi del na primorski avtocesti precej dolga. Srečno smo prispeli domov, zapeli himno in spustili zastavo.

Sobota pa je bila pravi šok. Jutranja ani-

macija in zgodba sta še potekali kot po navadi, nato pa se je vse obrnilo na glavo! Po zgodbi igre, kosilo, delavnice in kateheze. Lahko bi pomislili, da smo si vsi animatorji tisto jutro narobe obrnili uro na zapestju, ko smo se odpravljali od doma. Vendar ni bilo tako, imeli smo namreč narobe obrnjen dan, ki je potekal v obratnem vrstnem redu (z izjemo animacije in zgodbe). Bilo je nekoliko zmede, a smo se nekako ujeli in ni bilo večjih zapletov. Med katehezami smo še oblikovali zaključno mašo, ki smo jo darovali v nedeljo, in oratorij se je skorajda že zaključil. V nedeljo smo imeli zaključno mašo ob 15. uri, po slovesnem zaključku 20. Oratorija Sodražica pa je sledil še piknik na župnijskem vrtu, kamor so bili povabljeni vsi otroci, starši, nekdanji animatorji in pokrovitelji. Bil je lep zaključek slovesne obletnice sodraškega oratorija, ki od leta 1998 povezuje mlade iz sodraške in zadnja leta tudi sosednjih župnij. To povezovanje

pa je bilo letos še posebej močno, saj smo po vsakem oratorijskem dnevu skočili še na (in tudi v) Bloško jezero na Volčjem, kjer smo se družili ob kitarah in petju. Bilo nas je to-

liko, da smo skoraj potopili splav in nam ga nekaj dni celo niso upali posoditi, a to je zgodba za drug članek. S tako ekipo se resnično veselim sodelovanja v prihodnosti in računam nanjo naslednje leto.

Na tej točki se želim iskreno zahvaliti sotrudnicam, ki so z nami že vsa leta in historijo marsikatera našim očem skrita manjša in večja dela, svojima predhodnikoma, ki sta poskrbela, da je Oratorij Sodražica vsako leto potekal brez prekinitve, voditeljem za obilico ur usklajevanja sestankov, gostov, cukanja potencialnih animatorjev za rokav in reševanja zapletov, animatorjem za igrivost, čas in dobro družbo, še posebej pa otrokom, ki se jih vsako leto razveselimo v trimestnem številu. Zahvaljujem se tudi pokroviteljem, ki vidijo naš trud in vsako leto prenesejo večji del finančnega bremena.

Oratorij 2018 bo. Zgodba? Slovenski misijonar v Ameriki, Irenej Friderik Baraga. Se vidimo!

NEKAJ UTRINKOV O DOGAJANJU V LETU 2017 – PGD SODRAŽICA

PIŠE: PGD SODRAŽICA, NATAŠA ARKO, TAJNICA

Najprej vsem bralcem en lep gasilski pozdrav!

Gasilska organizacija temelji na prostovoljnem članstvu, ki opravlja naloge, pomembne za razvoj gasilske službe. Naloga društev pa je veliko več kot le gašenje in reševanje v primeru požarov. Ljudje lahko v gasilcih prepoznamo socialno oporo in nesebično pomoč v vsaki nesreči.

PGD Sodražica je v preteklem letu obravnaval pet intervencij. Prva intervencija, ki je sprožila naše pozivnike, se je zgodila 5. 1. 2017 ob 22.03. Preko tihega alarma smo bili poklicani, da gori stanovanjska hiša v Globeli. Dne 25. 3. 2017 ob 21.57 pa so se pozivniki zopet sprožili. Na samem kraju dogodka smo ugotovili, da gori podrast ob cesti, ki pelje v Loški Potok. Dne 21. 4. 2017 ob 9.01 so nas pozivniki priklicali v Žimarice zaradi dimniškega požara. V Žimarice smo odšli tudi 21. 7. 2017 ob 4.45 – lastnik objekta je kuril suho travo. Zadnja intervencija je bila 16. 9. 2017 ob 20.03 v Sodražici zaradi zalitja kletnih prostorov. Vse intervencije smo uspešno obravnavali.

Gasilsko društvo Sodražica pa je bilo tudi letos aktivno na področju gasilskih tekmovanj. Skupaj, znotraj vseh skupin (pionirji, mladinci, člani A, člani B, veterani), smo izvedli preko 50 vaj, kar se je obrestovalo na tekmovanjih. Najprej je bilo na vrsti tekmovanje iz kviza, kjer so tekmovali pio-

nirji ter mladinci. Občinsko tekmovanje je potekalo v Dolenji vasi. Pionirji so zasedli 9. mesto, mladinci pa so zasedli 2., 3. in 7. mesto. Na regijsko tekmovanje sta se uvrstili dve ekipi mladincev. Tekmovanje je ravno tako potekalo v Dolenji vasi, zasedli pa sta 9. in 14. mesto. 10. 6. 2017 pa je v Sodražici potekalo tekmovanje Gasilske zveze Ribnica in Loškega Potoka. Na njem so sodelovale ekipe pionirjev, mladincev, člani A, člani B ter veterani.

Tekom tega leta je operativna enota izvedla tudi več vaj z lestvijo, vajo s potopnimi črpalkami ter vajo reševanja oseb iz nadstropja in gašenje notranjega požara. Udeležili pa smo se tudi sektorske vaje v Žimaricah ter vaje Gasilske zveze Ribnica z naslovom Iskanje izgubljene osebe. Izvedli smo tudi vajo simulacije poplave s črpanjem vode iz požarnega bazena v Jelovcu, obenem pa smo tudi očistili bazen.

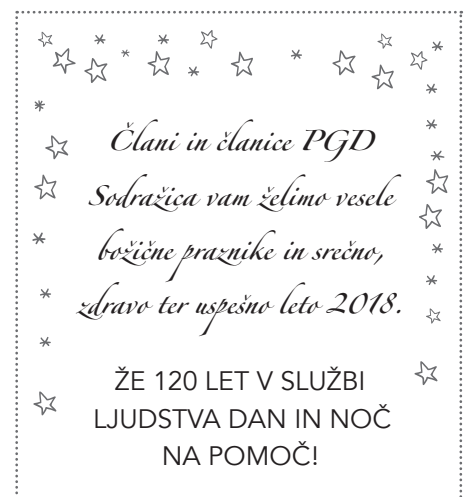
Letos smo se opremili tudi s prikolico, ki jo bomo uporabljali na intervencijah in drugih dogodkih. Okvirna cena opremljene prikolice je pribl. 15.000,00 evrov. Svečani prevzem bo predvidoma naslednje leto ob 120-letnici društva. Pri tej vrednosti prikolice ste nam občani s svojimi prostovoljnimi prispevki zelo pomagali, za kar se vam zahvaljujemo.

PGD Sodražica letos izvaja tudi akcijo pridobivanja zavezancev, ki bodo del obvezne dohodnine namenili gasilskim organi-

zacijam. Davčni zavezanec lahko zahteva, da del dohodnine (0,5 %), odmerjene po Zakonu o dohodnini od dohodkov, ki se všttevajo v davčno osnovo, nameni za financiranje splošno koristnih namenov. Davčni zavezanec lahko posameznemu upravičencu nameni 0,1 %, 0,2 %, 0,3 %, 0,4 % ali 0,5 % dohodnine, seštevke vseh pa ne sme presegati 0,5 % dohodnine. Davčni organ upošteva veljavne zahteve, s katerimi razpolaga na dan 31. decembra leta, za katero se dohodnina odmerja. Zahteva velja do trenutka, ko davčni organ prejeme novo zahtevo ali preklic zahteve (vir: Furs).

Zahtevki oz. obrazci, ki jih lahko izpolnite za prenos dohodnine, pa vam bodo na razpolago pri članih, ki vas bodo letos obiskali s koledarji.

Zahvaljujem se vsem krajanom in ostalim za vse prispevke, ki ste jih donirali PGD Sodražica. Ves doniran denar uporabimo za nakup prepotrebne opreme, ki pripomore k boljši opremljenosti društva in k lažjemu in najhitrejšemu delu na intervencijah.

VAJA TRAVNA GORA 2017 – ISKALNA AKCIJA POGREŠANIH OSEB

PRIPRAVIL: METOD PUCELJ

Vaja se navezuje na izredne razmere ob dogodku – katastrofalni nesreči v zahodnem delu Slovenije, na Primorskem. Pomoč potrebujejo na vseh področjih. Vse sile policije ter operativna usposobljena gasilcev so usmerjene na ta dogodek.

Veselo celodnevno izletniško bivanje v naravi domačega okoliša se sprevrže v veliko iskalno akcijo pogrešanih oseb. Idila neokrnjene narave ob večdnevem lepem in toplim jesenskim vremenu v gozdove področja Travnne gore privabi večje število turistov, ki si zaželi čistega zraka. Med njimi sta tudi starejša gospa in gospod, ki sta si s svojima vnučkoma brez njunih staršev zaželela sprostitev v naravi. Razigrana dečka dedka zvabita na krajši pohod čez drn in strn, da poiščejo gozdne dobrine in užitne gobe. Zaradi nepoznavanja terena se kmalu znajdejo na brezpotju in slabo prehodnem terenu. Vnučka, ki se strahoma premikata in se držita dedka, postajata vse težje obvladljiva. Prosita za takojšnjo vrnitev na mesto, kjer so pustili avto. S pomirjajočim tonom besed in petja poizkušata dedek paniko vnukov preusmeriti od slabega počutja. Zaradi pretujenosti mu naenkrat postane slabo in se zgrudi ter obleži in se ne odziva. S klici na pomoč poizkušata vnuka priklicati morebitne mimoidoče in predramiti dedka, a brez uspeha. Ob padcu je dedku iz hladnega žepa zdrnil mobilni telefon. Starejši ga zagleda, vzame v roke in poizkuša priklicati babico, ki naj bi se zadrževala v bližini avta, s katerim so se pripeljali na izlet, pa tudi svoje starše. Zaradi slabe povezave ni nihče dosegljiv. Ob tavanju naokrog starejši vnuk prepriča mlajšega bratca, da ostane pri dedku, sam pa se odpravi iskat bližnjico do babice. Po dolgotrajnem čakanju ob vozilu babico začne skrbeti, ker se vnučka in dedek še niso vrnili. Ker se na klic nihče ne odzove, jih poizkuša priklicati po telefonu, a žal neuspešno. V strahu, da so se izgubili, hitro pokliče na številko 112 in zaprosi za pomoč.

S telefonom v roki poskuša starejši vnuček po neprehojeni poti čez razne ovire v teku čim prej priti do babice. Zaradi strahu in panike ter slabe obutve se spotakne in pade ter si poškoduje roko. Rano si obriše s papirnati robčki ter nadaljuje pot, okrvavljene robčke pa odmetava za sabo. Naenkrat začuti močno bolečino v nogi. Od onemoglosti se ustavi, se usede ter utrujen zaspi pod gos-

tim grmovjem. Kljub bližini izhoda na prosto ne sliši klicev policistov, gasilcev in drugih, ki so aktivirani za pomoč pri iskanju.

Po večurnem iskanju najprej najdejo onemoglega in poškodovanega dedka, ki je utrpel zelo resne poškodbe, nato še starejšega vnučka in onemoglega mlajšega bratca. Vse tri poškodovane osebe na kraju samem oskrbijo gasilci reševalci. Nudijo jim prvo pomoč ter jih pripravijo za prenos do mesta za transport in prevoz z reševalnim vozilom. Po prihodu reševalnega vozila in reševalcev nujne medicinske pomoči ZD Ribnica prevzamejo ponesrečence, jih pregledajo in pripravijo za prevoz. Z reševalnim vozilom jih odpeljejo v nadaljnjo oskrbo.

Na vaji so sodelovali:

1. Policija PP Ribnica: 8 + 2/3 + 2 policijski vozili
2. Gasilci iz občine Sodražica: 20/5 gasilskih vozil
3. Gasilci iz občine Loški Potok: 29/6 gasilskih vozil
4. Gasilci iz občine Ribnica: 43/5 gasilskih vozil
5. PGD Nova vas: 4/1 gasilsko vozilo
6. GZ Ribnica: 9/2 gasilski vozili
7. GZ Loški Potok: 1/1 osebno vozilo
8. Zdravstvena postaja Ribnica: 2/1 reševalno vozilo
9. OŠ CZ Sodražica: 11/2 osebni vozili
10. OŠ CZ Ribnica: 1/1 osebno vozilo
11. CSD Ribnica: 3/2 osebni vozili
12. Zavod za gozdove RS - krajevni enoti Sodražica in Ribnica: 2/2 osebni vozili
13. LD Loški Potok: 4/1 osebno vozilo
14. Medobčinski inšpektorat in redarstvo: 1/1 službeno vozilo
15. Sprejemno mesto, gasilci: 4/2 osebni vozili
16. Postavitev ozvočenja: 1/1 terensko vozilo
17. Komunala Ribnica: 2/1 kombinirano vozilo
18. Oskrba in prehrana: 10/3 osebna vozila
19. Vabljeni gosti: 4/4 vozila

SKUPAJ: 161 članov – oseb/46 gasilskih + osebni vozil

NAŠIH 70!

PRIPRAVIL: ZA L.D. SODRAŽICA, REFERENT ZA KULTURO, J. A.

Končno smo ga dočakali! Datum namreč, ki smo ga določili dne 20. 5. 2017 na izrednem občnem zboru. Tega dne smo si zastavili cilj, da 30. 9. 2017 uresničimo svojo željo, da **70-letnico** obstoja **LD Sodražica** dostojno proslavimo ter poleg tega razvijemo tudi nov družinski prapor. Dosedanji prapor je po 45 letih predstavljanja lovske družine že načel zob časa in si je zaslužil počitek na častnem mestu v vitrini.

Seveda nas je takoj na začetku zaskrbelo stanje v naši blagajni. Kakor koli smo preračunavali, se na koncu nikakor ni izšlo. Sprejeli smo sklep, da oddamo vse za uplenitev določene srnjake tujim gostom. Smo se pač morali odpovedati enoletnemu lovu na trofejne srnjake. Del zaslužka smo dobili tudi s sodelovanjem na Tržnem dnevu, kjer so nam nesebično pomagala tudi naša dekleta in žene. Hvala za pomoč in razumevanje, da lahko kot lovci del svoje ljubezni posvečamo divjadi in ohranjanju narave. Za pomoč smo se obrnili tudi na razne sponzorje. Pri nekaterih smo bili zelo uspešni, pri nekaterih pač manj. Hvaležni smo Vam za vsak prispevek.

Pa se končno nekoliko posvetimo izvedbi proslave! Ves potek si je zamislil naš novoizvoljeni starešina in lovski tovariš Franc Šivec, seveda pa je upošteval tudi predloge drugih članov upravnega odbora. Najprej je moral poskrbeti za prostor za izvedbo proslave in seveda za pogostitev gostov. Seveda ima lovska družina svoj lovski dom v Izverju, a na žalost v njem ni dovolj prostora za take prireditve. Odločil se je, da poskusi srečo na OŠ Sodražica. Imel jo je, srečo namreč. Ravnateljica, gospa prof. Majda Kovačič Cimperman, mu je ponudila malo dvorano za izvedbo proslave ter šolsko jedilnico za pogostitev gostov. Takoj je ugotovil, da se mu je teža v nahrbtniku občutno zmanjšala.

Svoje delo je seveda moral opraviti tudi naš tajnik Ivan. Razposlati je moral vabila vsem sosednjim lovskim družinam, Lovski zvezi Slovenije, Zvezi lovskih družin Kočevje, Kinološki zvezi Slovenije, Lovskemu kinološkemu društvu Kočevje, Zavodu za gozdove Slovenije, lovskeemu inšpektorju pa seveda tudi nekaterim kmetom, ki imajo parcele v našem lovišču.

K sreči nam je bilo pri izvedbi proslave naklonjeno tudi vreme. Notranjski rogisti so ob 16. uri z ubrano melodijo svojih rogov začeli prireditve. Praporščaki sosednjih družin in Lovskega kinološkega društva Kočevje so svoje prapore prenesli na določeno mesto v dvorani. Kot je običaj na takih prireditvah, nam je Kvartet Gallus zapel našo Zdravljico. Sledil je nagovor starešine. Najprej je lepo pozdravil vse prisotne ter jim zaželel prijetno počutje. Na kratko je opisal 70-letno prehojeno pot ter se seveda spomnil tudi naših ustanovnih članov, še zlasti naših krajanov, dr. Ivana Lovrenčiča, dr. Janka Lavriča ter tudi lovskega tovariša Adolfa Ivanca, ki so bili celo soustvarjalci slovenskega lovstva.

Po nagovoru starešine je s svojim delom začel izkušeni napovedalec Tadej Košmrlj. Napovedal je naslednjo točko, razvitje prapora. Temu opravilu smo se posvetili: starešina, referent za kulturo ter praporščak. Na oder sta bila kot donatorja oz. botra prapora po-

vabljeni zastopnik Občine Sodražica, gospod župan Blaž Milavec, in zastopnik podjetja R.M. INTERNATIONAL, gospod Ivan Mešek. Na prapor sta namestila svoja trakova, nato pa ga je praporščak postavil poleg slovenske, evropske ter občinske zastave.

Tadej je k mikrofonu povabil tudi ostale vabljene goste, med

drugimi župana občine Sodražica, gospoda Milavca, predsednika Zveze lovskih družin Kočevje, gospoda Branka Zlobka, ter predstavnika Zavoda za gozdove Slovenije, gospoda Mirana Bartola. Od vseh smo bili deležni pohval za dosedanje delo in dobrih želja za prihodnja leta.

Med posameznimi govori je seveda program teklen naprej. Pod mentorstvom učiteljice Tadeje Topolnik so v prikupni, šaljivi igrici na lovske tematiko nastopili učenci OŠ Sodražica. Zelo smo se

razveselili nastopa tamburašev iz Sodražice pod vodstvom gospoda Košmrlja. Ob poslušanju njihove melodije so nekatere celo zasrbele pete. Za prijetno lovske vzdušje so zopet poskrbeli Notranjski rogisti. Ob prepevanju Kvarteta Gallus naše pesmi Travná gora pa se je gotovo kakšnemu starejšemu lovcu orosilo oko. Na kratko, bilo je enkratno.

Seveda svečanost ne bi bila pravilno izpeljana brez podelitve priznanj ter zahval. Najprej smo morali izpolniti sklep izrednega občnega zbora z dne 9. 9. 2017 ter svojemu dolgoletnemu članu Tonetu Zalarju izročiti listino častnega člana LD Sodražica. Družinska priznanja je podeljeval starešina, kinološki zlati znak za zasluge je iz rok predsednika Lovskega kinološkega društva Kočevje, gospoda Jožeta Špeharja, prejel naš vodnik krvosledca, lovski tovariš Andrija Cvar. Bronasto lovske plaketo Zveze lovskih družin Kočevje ter šest znakov za zasluge oz. tri zlate znake za zasluge Lovske zveze Slovenije pa je podelil predsednik Zveze lovskih družin Kočevje, gospod Branko Zlobko. Ob tej priložnosti pa je gospod Zlobko LD Sodražica podelil tudi zlato plaketo Zveze lovskih družin Kočevje. Iz rok člana upravnega odbora Kinološke zveze Slovenije, gospoda Opeke, pa je lovske društvo prejelo srebrno plaketo. Hvala Vam!

Sledilo je še zadnje dejanje, pogostitev vseh prisotnih. V šolski jedilnici je bilo namreč ob pomoči šolskega osebja že vse pripravljeno za potešitev lakote in žeje. Počutje v jedilnici je bilo zelo prijetno. Upamo, da šolskemu osebju nismo povzročili kakšnih nevšečnosti. Zahvaljujemo se tudi vsem ženam za njihov trud pri izdelavi zelo lepega peciva.

Kaj naj na koncu še rečem? Bilo je enkratno. Hvala tudi našim mladim članom, ki so bili odgovorni za ureditev odra. Zelo ste se potrudili in kapo dol! Našo pohvalo si seveda zasluži tudi gospa Nataša Arko, saj je s svojim fotoaparatom poskrbela, da ta dan ne bo šel v pozabo.

Naj za konec zapišem še zadnjo kitico **NAŠE** pesmi Travná gora:

Rod mladih hodi že po cesti,
stari odhaja že od tod.
Ostala sta na starem mestu,
Podgorski plaz in Gorna pot.

Hvala Vam še enkrat za pomoč. Bodite pozdravljeni z našim **lovskim zdravo!**

ROMANJE NA ZAPLAZ IN V OLIMJE

PIŠE: JELKA PAKIŽ, FOTO: P. TADEJ IGLIČ

Sobotno jutro, pršenje jesenskega dežja, in vendar veselje v naših srcih, da se odpravimo na romanje, da preživimo dan v skupnem druženju po romarskih krajih. Pot nas je najprej vodila do romarskega svetišča Matere Božje na Zaplazu. Ta znamenita božjepotna cerkev stoji na nižjem vrhu Zaplaškega hriba SZ od Čateža. Zgodba pravi, da je neki domačin našel v grmovju čudodelni kip, ga odnesel domov in ga naslednji dan zopet našel na Zaplazu, in ko se je to dejanje trikrat ponovilo, so menč, da gre za čudež, leta 1800 na Zaplazu sezidali prvo kapelico in začela so se romanja. Leta 1848 je škof Anton Alojzij Wolf dovolil zidati novo cerkev namesto majhne kapele. Cerkev je 14. oktobra 1917 posvetil ljubljanski škof Anton B. Jeglič, čeprav je bila povsem dograjena šele leta 1926. Tako so 7. oktobra letos obeležili 100-letnico te romarske cerkve. Po beatifikaciji pa je dobila še novo dragocenost, saj od 28. maja 2011 v desnem stranskem oltarju počivajo relikvije bl. Alojzija Grozdeta. Milostni kip Zaplaške Marije stoji nasproti Grozdetovemu oltarju v levi stranski kapeli. Zaplaz je postal najznamenitejša božja pot na Dolenjskem, ko je bila 4. maja 2008 cerkev razglašena za osrednje Marijino svetišče novomeške škofije. Lepota tega svetišča in darovanje svete maše našega patra Tadeja sta obogatila našo dušo in nam dala novo moč za vsakodnevno življenje. Ker pa je bilo treba nahraniti tudi telo, smo se odpeljali do turistične kmetije v Virštanju, kjer so nam pripravili res okusno martinovo pojedino. Povrhu vsega pa je še posijalo sonce. Dobre volje smo se odpravili proti majhni vasi Olimje v občini Podčetrtek (ob vznožju Kozjanskega hribovja). To je kraj duhovnega in telesnega zdravja. Najprej smo se ustavili v znani Čokoladnici, ki slovi po raznovrstnih ročno izdelanih izdelkih iz čokolade. Seveda pa je bila glavni cilj našega ogleda cerkev, ki stoji ob gradu. Ta je bil

nekdaj last grofov Atems, danes pa je spremenjen v samostan, kjer prebivajo manjši bratje sv. Frančiška – minoriti. Brat Jože nas je toplotno sprejel pred samostanom in nam predstavil zgodovino svetišča. Nato smo vstopili v eno najlepših baročnih cerkev z veličastnimi črno-zlatimi oltarji. Glavni oltar, ki je eden največjih zlatih baročnih oltarjev v Sloveniji, je narejen v treh nadstropjih in je posvečen Mariji Vnebovzeti. Slovenska minoritska provinca je v Olimju ustanovila samostan leta 1999, čeprav so župnijo in Marijino svetišče oskrbovali že od leta 1990 in ga po razglasitvi Slomška za blaženega poimenovali po njem. Blaženi Anton Martin Slomšek je 26. septembra 1824 v Olimju obhajal novo mašo, njegove relikvije pa so na oltarju Čenstohovske Matere Božje. V zavetju samostana se v pritličju južnega stolpa skriva neprecenljiva umetnina, stara samostanska lekarna s freskami, zapuščina patrov pavlincev, ki so 120 let bivali v olimskem samostanu. To je tretja najstarejša lekarna v Evropi (za Parizom in Dubrovnikom). Patri minoriti nadaljujejo njihovo tradicijo, zato so pred samostanom obnovili čudovit zeliščni vrt in zasadili več kot 200 vrst zdravilnih zelišč, ki zdravijo množico naših bolezni. Slovenski pregovor pravi: »Za vsako bolezen ena zdravilna rožica raste.« Zato smo si tudi mi izbrali zdravila za svoje bolezenske težave. Duhovno obogateni in s »pripravki« za izboljšanje telesnega zdravja smo se v zgodnjih večernih urah zadovoljni in srečni vrnili domov.

15. REVIJA DOMAČIH ANSAMBLOV V SODRAŽICI

PIŠE: PETER LESAR, FOTO: OSEBNI ARHIV KLUBA

V počastitev občinskega praznika Sodražice sta Klub harmonikarjev Urška in Občina Sodražica organizirala že 15. Revijo domačih ansamblov, ki se je odvijala v nedeljo, 29. oktobra, v Športni dvorani Sodražica. Številni ljubitelji domače narodnozabavne glasbe so spremljali nastope desetih ansamblov v skoraj dvehurnem programu, ki ga je spretno in sproščeno povezoval voditelj Marko Modrej. Za uvod so se kot vedno najprej predstavili člani Kluba harmonikarjev Urška, nato vedno zvesti Ribniški pušeljci ter še ansambel Boršt, ansambel Kvintet 7, Kvintet slovenskih deklet, domači Tamburaški orkester Sodražica, ansambel Hec, ansambel Prava stvar, ansambel Kvinta in ansambel Nika Zajca. Vsak ansambel je zaigral po dve ali tri skladbe, na koncu programa pa še vsi skupaj ponarodelo Slakovo V dolini tihi. Vesel večer v sproščnem vzdušju se je nato za vse nastopajoče nadaljeval v gostilni Urška v Zamostcu.

JU-JITSU NOVICE

PRIPRAVIL: PREDSEDNIK SIBORJA, ELVIS PODLOGAR

ČLANI SIBORJA INOTHERM NA EVROPSKEM PRVENSTVU ZA KADETE IN MLADINCE V BUKAREŠTI Z VRHUNSKIMI UVRSTITVAMI

Med 27. in 29. oktobrom 2017 je v mestu Bukarešta v Romuniji potekalo Evropsko kadetsko in mladinsko prvenstvo v ju-jitsu borMed 27. in 29. oktobrom 2017 je v Bukarešti v Romuniji potekalo evropsko kadetsko in mladinsko prvenstvo v ju-jitsu borbah, duo sistemu ter ne-wazi. Udeležilo se ga je preko 700 tekmovalcev iz več kot 40 držav. Pod okriljem Ju-jitsu zveze Slovenije se ga je udeležilo tudi 25 slovenskih reprezentantov, ki so barve Slovenije zastopali več kot dostojno. Člani Siborja Inotherm so se prvenstva udeležili z enajstimi člani in štirimi trenerji ter so tekmovali vse tri dni prvenstva.

Prvi dan je bila za Sibor na vrsti ena kategorija, in sicer kadeti duo sistem, mešani pari. Tekmovala sta Toni Ambrožič in Tina Pelc. Prvo borbo sta dobila, v polfinalu sta izgubila samo za pol točke. Nato je sledila borba za bron, a športna sreča zopet ni bila na njuni strani, saj sta ponovno klonila za piche pol točke, kar je na koncu pomenilo peto mesto. Vseeno čestitke za prikazane borbe, glavo gor, saj vemo, da bo novih priložnosti dovolj.

Drugi dan smo imeli člani Siborja na vrsti dve kategoriji, in sicer dva borca, Gašperja Marolta in Vida Beliča, oba v kategoriji kadeti do 81 kg. V duo sistemu mladinke, ženski pari, pa sta nastopili naši najboljši tekmovalki Patricija Delač in Sara Besal. Vsi navedeni tekmovalci Siborja so

se odlično odrezali, saj so iztržili popoln kupiček dneva. Gašper in Vid sta do finala pometa s konkurenco in se med seboj borila za naslov evropskega prvaka. Navedeni finale je bil nenavaden, saj redko vidimo, da se na tako velikem tekmovanju v finalu srečata borca iz istega kluba. Na koncu je bil Gašper tisti, ki osvojil naslov prvaka (prvi naslov pri Siborju v borbah), Vid pa naslov podprvaka. Gre za izjemen dosežek obeh borcev in potrditev, da v Siborju uvrstitve niso odlične samo v duo sistemu, ampak tudi v borbah. Patricija in Sara pa sta prav tako prišli do velikega finala in tudi tam premagali nasprotnice ter poleg naslova svetovnih prvakinj dodali v svojo zbirko še evropski naslov. Čestitke obema.

Zadnji, tretji dan prvenstva pa sta člani Siborja čakali še dve kategoriji. Moški duo sistem pri kadetih (Andraž Žlindra-Gal Košir ter novince Nejc Podlogar-Luka Čirovič), v kategoriji borb mladinci do 77 kg pa je nastopil Matic Ilc. Najprej sta nastopila oba para v duo sistemu. Nejc in Luka sta s srčno borbo dobila eno borbo in dve izgubila, kar je na koncu pomenilo sedmo mesto, kar je še vedno dobra uvrstitev in napoved, da bomo nanju lahko računali tudi v prihodnosti. Andraž in Gal pa sta kljub odličnim borbam tri borbe dobila in žal eno izgubila, kar je na koncu pomenilo še eno tretje mesto na velikih tekmovanjih in napoved, da se bosta naslednje leto v svoji kategoriji

zagotovo borila za sam vrh. Matic pa je v svoji kategoriji pokazal napredek z zadnjega prvenstva, saj je dobil kar tri borbe in bil dvakrat poražen, kar ga je na koncu v močni kategoriji uvrstilo na sedmo mesto. Čestitke tudi njemu.

Omenimo še, da se duo par Lovro Divjak-Matic Jakšič zaradi poškodbe žal ni mogel udeležiti prvenstva. V nasprotnem primeru bi člana zagotovo posegla po najvišjih mestih.

Kot vsako leto je bilo prvenstvo za člane Siborja odlično in bo težko ponovljivo, vendar se bomo trudili že na naslednjem svetovnem prvenstvu za mlade, ki bo v marca v Abu Dabiju.

Tako je ekipa Siborja – tekmovalci s tekmovalnim delom, trenerji Elvis Podlogar, Boštjan Divjak, Anton Ambrožič, Vitja Gričar in Jernej Rajšelj s trenerskim delom in ostali člani z organizacijskim delom – opravila odlično delo.

Izjemni rezultati pomenijo za nekatere člane napredovanje v višji pas v ju-jitsu, statuse športnika pri OKS ter večjo razpoznavnost Siborja in ju-jitsa.

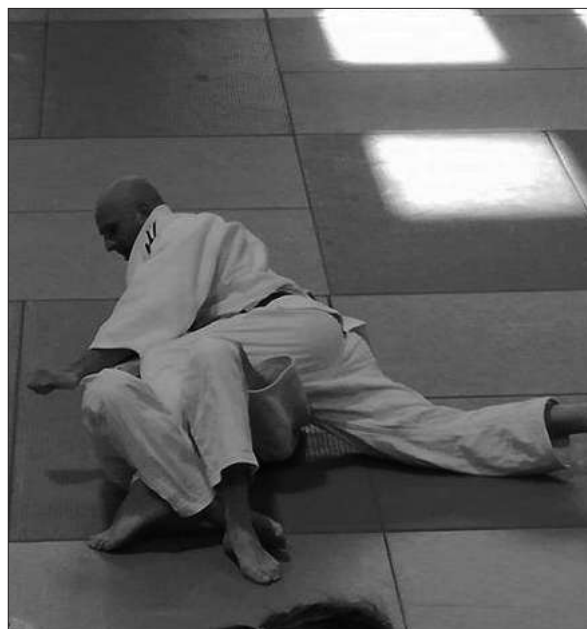
Še enkrat se zahvaljujemo sponzorjem prvenstva: INOTHERM, BUDOSHOP, ELDAMEDO, PLINOVODI, SAVA, MELAMIN, ROTIS, NLB, POS PLASTIKA in INTERSOCKS-CROCS ter ostalim sponzorjem, ki so pomagali pri udeležbi na tem in vseh ostalih tekmovanjih.

DRŽAVNI TURNIR V PRIKAZU JU-JITSU TEHNIK

Člani Siborja Inotherm so se v soboto, 18. novembra 2017, udeležili drugega turnirja v prikazu ju-jitsu tehnik. Tekma je bila organizirana na OŠ Mirana Jarca v Črnomlju. Sodelovala sta 102 tekmovalca iz osmih klubov.

Tekma je štela tudi za seštevek treh tekem prikaza tehnik za slovenski pokal. Barve Siborja je zastopalo 36 tekmovalcev, ki so v svojih kategorijah v prikazu tehnik dosegli odlične uvrstitve: NIKA KOTAR – 1. mesto, LUKA ČIROVIČ – 2. mesto, LANA POJE MIHELIČ – 1. mesto, KARIN AMBROŽIČ – 2. mesto, NEŽA LEVSTIK – 2. mesto, JAN DIVJAK – 2. mesto, ANŽE GOLEŽ – 1. mesto, NAJA POJE MIHELIČ – 1. mesto, AIKEN INDIHAR – 1. mesto, MAKS LEVSTEK – 3. mesto, VID FIRUJKIČ – 2. mesto, TINA ŽLEBIČ – 3. mesto, MIHA MALEŽIČ – 2. mesto, ŽIVA ANTONČIČ – 3. mesto, AJDA MIHELIČ – 3. mesto, ENEJ ŽAGAR – 2. mesto.

Sibor Inotherm je na tekmi dobil 16 medalj. Čestitamo tudi vsem ostalim članom, ki so v svojih kategorijah dosegli uvrstitve od četrtega mesta dalje, še posebej pa tistim, ki so prvič nastopili na ju-jitsu tekmi. V ekipni razvrstitvi je ŠK Sibor prejel pokal za drugo mesto, ŠD Sibor pa je zasedel četrto mesto.

DRŽAVNO PRVENSTVO V NE-WAZI IN DRŽAVNI TURNIR V PRIKAZU JU- JITSU TEHNIK

Člani Siborja Inotherm so se v soboto, 4. novembra 2017, udeležili državnega prvenstva v ne-wazi in turnirja v prikazu ju-jitsu tehnik. Tekma je bila organizirana v Športni dvorani Dobova. V prikazu tehnik je tekmovalo 109 tekmovalcev iz devetih klubov, v ne-wazi pa 51 tekmovalcev iz sedmih klubov.

Tekma je štela tudi za seštevek treh tekem prikaza tehnik za slovenski pokal. Barve Siborja je zastopalo 28 tekmovalcev, ki so v svojih kategorijah v prikazu tehnik in ne-wazi dosegli odlične uvrstitve: NIKA KOTAR – 1. mesto, LUKA ČIROVIČ – 2. mesto, NE-WAZA – 1. mesto, LANA POJE MIHELIČ – 1. mesto, KARIN AMBROŽIČ – 2. mesto, NEŽA LEVSTIK – 1. mesto, JAN DIVJAK – 2. mesto, ANŽE GOLEŽ – 2. mesto, NAJA POJE MIHELIČ – 1. mesto, AIKEN INDIHAR – 1. mesto, ŽIGA TURK – 3. mesto, VID FIRUJKIČ – 3. mesto, JAKA DIVJAK – 3. mesto, BOŠTJAN DIVJAK – 2. mesto, NEWAZ, MATIC JAKŠIČ – 1. mesto, NE-WAZA.

Sibor Inotherm je na tekmi osvojil 15 medalj. Čestitamo tudi vsem ostalim članom, ki so v svojih kategorijah dosegli uvrstitve od četrtega mesta dalje, še posebej pa tistim, ki so prvič nastopili na ju-jitsu tekmi.

PRIKAZ JU-JITSU TEHNIK IN TURNIR V JU-JITSU BORBAH

Člani Siborja Inotherm so se v soboto, 25. novembra 2017, udeležili finalnega turnirja v prikazu ju-jitsu tehnik ter turnirja v borbah za U15 in U18. Tekmovanje je bilo organizirano v Športni dvorani Sevnica. Udeležili so se ga 103 tekmovalci v prikazu tehnik in 45 tekmovalcev v borbah iz devetih klubov. Tekma je bila tudi zaključek superpokala za otroke, kjer so se sešteje točke iz duo sistema, borb in prikaza tehnik.

Barve Siborja je zastopalo skoraj 40 tekmovalcev, ki so v svojih kategorijah na tretjem turnirju prikaza tehnik (T), v pokalu prikaza tehnik (P), v superpokalu (S) in borbah (B) dosegli odlične uvrstitve:

NIKA KOTAR – T – 1., P – 1., S – 1. in B – 2. MESTO
LUKA ČIROVIČ – T – 3., P – 2., S – 2. in B – 1. MESTO
LANA POJE MIHELIČ – P – 1., S – 1. MESTO
KARIN AMBROŽIČ – T – 2., P – 2., S – 2. MESTO
NEŽA LEVSTIK – T – 1., P – 2. MESTO
JAN DIVJAK – T – 3., P – 3., S – 1. MESTO
ANŽE GOLEŽ – T – 2., P – 2., S – 1. MESTO
NAJA POJE MIHELIČ – T – 1., P – 1., S – 1. MESTO
AIKEN INDIHAR – T – 1., P – 1., S – 2. MESTO
VID FIRUJKIČ – T – 3., P – 3. MESTO
TINA ŽLEBIČ – T – 3., S – 2. MESTO
ŽIVA ANTONČIČ – P – 3. MESTO
AJDA MIHELIČ – T – 2., P – 3. MESTO
ENEJ ŽAGAR – T – 1., P – 3., S – 3. MESTO
LUKA POJE MIHELIČ – T – 2., P – 3., S – 3. MESTO
GAL KOŠIR – B – 1. MESTO
ANDRAŽ ŽLINDRA – B – 1. MESTO
MATIC JAKŠIČ – B – 2. MESTO
TRISTAN GOTOVAC – S – 1. MESTO
LIZA RUS – S – 1. MESTO
MAJA ŽLEBIČ – S – 3. MESTO
TINKARA GOLJA – S – 3. MESTO
LOVRO DIVJAK – B – 1. MESTO
VID BELIČ – B – 2. MESTO
SARA DIVJAK – T – 3. MESTO

Sibor Inotherm je na tekmi osvojil kar 50 medalj. Čestitamo tudi vsem ostalim članom, ki so v svojih kategorijah dosegli uvrstitve od četrtega mesta dalje. To je bila za otroke iz Siborja najboljša sezona, saj so v najprestižnejšem superpokalu osvojili kar sedem kategorij od skupno osmih. V ekipni razvrstitvi je ŠK Sibor prejel pokal za drugo mesto, ŠD Sibor pa je zasedel tretje mesto.

ŠD EXTREM: ZAKLJUČEK NOGOMETNEGA DELA SEZONE, ZAČETEK DVORANSKIH TEKMOVANJ

PIŠEJO: M.K., J.Z. IN N. K. A, FOTO: M.M. IN D.D.

Nogomet

Za nami je jesenski del tekmovanj v 2. ligi Medobčinske nogometne zveze Ljubljana (MNZ Ljubljana), kjer tekmujejo starejši dečki U15, in v 3. ligi MNZ Ljubljana, v kateri sodelujejo mlajši dečki U13.

Starejši dečki so november začeli s porazom v Domžalah, nato pa so nanizali dve zmagi, in sicer doma z Interblockom iz Ljubljane in v gosteh pri vrstnikih iz Komende. Na polovici sezone zasedajo 6. mesto, kar jih trenutno vodi v 1. ligo MNZ Ljubljana. Posebnost tekmovanja v 2. ligi MNZ je namreč ta, da v 1. ligo lahko napredujejo samo ekipe, ki ne sodelujejo tudi na višjih nivojih tekmovanja. Od takšnih ekip je tako pred nami le ekipa NK Zagorje, kar pomeni, da je ŠD Extrem na enem od treh mest, ki zagotavljajo napredovanje v 1. ligo. Takšen napredek bi bil krona uspehov prve novejšje generacije ribniških nogometašev. Sedanja generacija je namreč začela tekrovati v 4. ligi MNZ Ljubljana med mlajšimi dečki in si v dveh letih izborila napredovanje v 3. ligo MNZ Ljubljana, kjer zaradi starosti ni mogla več nastopati. Sledilo je nastopanje v 3. ligi MNZ Ljubljana med starejšimi dečki

in že prvo leto napredovanje v 2. ligo, kjer torej trenutno tekmuje.

Generacija mlajših dečkov U13 po jesenskem delu zaseda 7. mesto. V zadnjih krogih je nanizala dva poraza in en neodločen izid. Fantje so z zmagami ali neodločenimi izidi vzeli kar lepo število točk papirnatiim favoritom (Domžale, Ilirija, Ivančna Gorica), vrhunec jesenskega dela je bila zmaga nad trenutno vodilnim moštvom Arne Tabor iz Ljubljane. Fantje iz igre v igro pridobivajo več izkušenj, na vidiku pa so že mlajši, ki sicer tekmujejo v nižjih kategorijah (U11), vendar so že uspešno nastopili tudi v kategoriji U13.

Čeprav so pozimi v ospredju dvoranska tekmovanja, smo se v ŠD Extrem letos prvič odločili prijavit v zimsko ligo U15, ki se odvija na igrišču z umetno travo v Ivančni Gorici. V prvem krogu je ekipa ŠD Extrem premagala ekipo NK Arne Tabor 69 s 4 : 1 in pristala kar na 1. mestu lestvice. O napredovanju v tej ligi vas bomo obvestili v naslednji številki Suhorobarja.

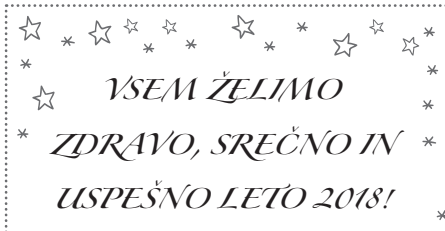
NOGOMETNI rezultati

U 15 – 2. liga MNZ Ljubljana

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 6.

U 13 – 3. Liga MNZ Ljubljana

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 7.

Futsal

Člani so letošnjo futsal sezono začeli s prvimi tekmami že v septembru, tako da je za njimi že tretjina sezone. S precej pomlajeno ekipo dobro parirajo prav vsem ekipam, edino prvovrščena ekipa iz Nove Gorice je po kakovosti v kategoriji razred zase. Extremovci zasedajo sredino lestvice, do konca sezone pa je še daleč. Prihaja obdobje, ko bo več domačih tekem, in vabimo vas, da se jih udeležite in spodbujate domačo ekipo ter ji tako pomagate do novih zmag.

V kategoriji U19 nastopa devet ekip, med katerimi je med resnejšimi kandidati za napredovanje v končnico kar prvih sedem ekip, ki so med seboj izjemno izenačene po kakovosti.

V kategoriji U15 se bo ekipa ŠD Extrem po videnem najbrž borila celo za prvo mesto v skupini zahod. Zaenkrat drži 2. mesto na lestvici, saj je nedavno morala priznati premoč ekipi iz Škofij. Se bo pa do konca rednega dela z njo pomerila še trikrat, tako da ni še prav nič zamujenega.

V kategoriji U13 so tekmovanja tudi letos organizirana na turnirski način. Po štirih turnirjih ekipa ŠD Extrem zaseda 4. mesto. Tekmovanje bo še dolgo, tako da bo še izjemno zanimivo.

V novembru so se začela tekmovanja v futsalu tudi za kategorije U11, U9 in U7. Tekmovanja U11 in U9 potekajo pod okriljem Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. V U11 letos sodeluje kar deset ekip (od tega kar štiri iz ŠD Extrem), v kategoriji U9 pa šest (od tega kar tri iz ŠD Extrem). Prvi turnir U11 je bil 18. 11. 2017 v Športni dvorani Sodražica, odigranih je bilo deset tekem. V kategoriji U9 pa je bil prvi turnir organiziran 26. 11. 2017 v Športni dvorani Velike Lašče. Vsaka od ekip je odigrala po dve tekmi. Videti je bilo mogoče res velik napredek mladih nogometašev s številnimi lepimi potezami in seveda zares veliko zadetkov. Tekmovanje U7 je organizirano zgolj v sklopu ŠD Extrem. Med seboj se pomerijo vrstniki iz vseh šol ŠD Extrem (Ribnica, Sodražica, Loški Potok, Bloke in Loška dolina). Izpeljano je bilo v soboto, 25. 11. 2017.

FUTSAL rezultati

ČLANI – 2. SLOVENSKA FUTSAL LIGA

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 7.

U19 – SLOVENSKA FUTSAL LIGA, ZAHOD

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 7.

U15 – SLOVENSKA FUTSAL LIGA, ZAHOD

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 2.

U13 – SLOVENSKA FUTSAL LIGA, ZAHOD

TRENTUTNO MESTO NA LESTVICI: 4.

ŠD Extrem se lahko pohvali, da v vseh letih delovanja veliko vlogo v izobraževanje trenerjev. Do sedaj je na izobraževanja za pridobitev futsal licence C poslal kar 14 trenerjev. Verjetno je med vsemi futsal klubi v Sloveniji to tudi svojevrsten rekord. Velja se pohvaliti, da so v letošnji sezoni kar štirje trenerji uspešno zaključili šolanje in uspešno opravili tako praktični kot tudi teoretični del izpita in si pridobili ustrezne nazive tudi za najvišjo stopnjo futsal izobrazbe v Sloveniji: TRENER FUTSAL UEFA B (Mitja Mihelič, Srečko

Rajšel, Srđan Đorđević in Slaviša Đorđević). Vsem trenerjem iskreno čestitamo! Z zaključeno nogometno izobrazbo imamo v društvu trenutno še tri trenerje, od tega enega z licenco UEFA B (Srečko Rajšel), dva pa s C-licenco (Mitja Mihelič in Ivan Poje). Trenerjem želimo uspešno trenersko pot, da bodo svoje znanje in izkušnje čim bolj prenesli na igralce. Hvala vsem staršem za zaupanje, da vaši otroci trenirajo in tekmujejo v ŠD Extrem. Še naprej se bomo trudili, da bomo vsem nudili kar se da kakovostno vadbo.

Še posebno vabljeni na ogled domačih članskih tekem v Športno dvorano Sodražica, in sicer:

- petek, 15.12. ob 19:30 (ŠD Extrem : Futsal klub Kebelj)
- sobota, 13.1. ob 19:30 (ŠD Extrem : ŠD Mlinše)
- sobota, 27.1.2018 ob 19:30 (ŠD Extrem – KMN Miklavž TBS Team24)
- petek, 2.2. ob 19:30 (ŠD Extrem – Gorica Futsal)
- petek, 9.2.2018 ob 19:30 (ŠD Extrem – KMN Velike Lašče)

Sicer pa vam je aktualni napovednik tekem vseh kategorij na voljo na spletni strani ŠD Extrem (www.sd-extrem.si).

Morda vas ali vašega otroka prepričamo, da se nam pridružite na nogometni ali futsal vadbi! Za vse informacije smo vam na voljo:

e-pošta: info@sd-extrem.si
GSM: 041 831 722
spletna stran: www.sd-extrem.si
Facebook: [@sportnodrustvo.extrem](https://www.facebook.com/sportnodrustvo.extrem)

Zimsko vzdrževanje javnih cest in dolžnosti lastnikov zemljišč ob cestah

MEDOBCINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČIN DOBREPOLJE, LOŠKI POTOK, RIBNICA, SODRAŽICA IN VELIKE LAŠČE

Zima je pred vrati, zato bi vas radi ponovno opozorili na najpogostejše kršitve cestnoprometnih predpisov v zimskem času, še zlasti na tiste, ki jih storijo lastniki zemljišč ob javnih cestah in s katerimi se v tem času srečujemo inšpektorji za ceste, policija, občinsko redarstvo, upravljavci cest, še posebej pa izvajalci rednega vzdrževanja javnih cest. Namen tega članka je preventivne narave, saj kazni za kršitve cestnih predpisov niso majhne.

Vrste in obseg dela zimskega vzdrževanja javnih cest določa Pravilnik o rednem vzdrževanju javnih cest (Ur. l. RS št. 38/16). Gre za sklop dejavnosti in opravil, ki so potrebni za zagotavljanje prevoznosti ceste in varnega prometa v zimskih razmerah. Zimske razmere pa nastopijo takrat, ko je zaradi zimskih pojavov ovirano ali ogroženo normalno odvijanje prometa.

Vsa dela zimskega vzdrževanja javnih cest se določijo z izvedbenim programom zimske službe. V zimskem obdobju, ki traja od 15. novembra do 15. marca, so naloge izvajalcev zimskega vzdrževanja cest sledeče:

- zagotavljanje dežurne službe;
- posipanje cest v obdobju, ko nastaja poledica;
- zagotavljanje minimalne prevoznosti cest v času sneženja;
- zagotavljanje mest za izločanje in tudi izločanje posameznih vrst vozil ob neugodnih razmerah;
- obveščanje javnosti o stanju in prevoznosti cest;
- čiščenje drugih prometnih površin po končanem sneženju (parkirišča, kolesarske steze, pločniki in podobno);
- odstranitev in odvažanje snega iz preglednega polja križišč;
- čiščenje in vzdrževanje stalne inčasne prometne signalizacije.

Kljub temu da smo v lokalnih glasilih že večkrat opozorili na napake in kršitve, ki jih v zimskih razmerah storijo lastniki zemljišč ob javnih cestah, smo inšpekcijske službe, občinsko redarstvo in policija tudi v zadnji zimski sezoni obravnavali kršitve cestnih predpisov, ki so jih s svojim ravnanjem storili lastniki zemljišč ob javnih cestah. Zato ponovno opozarjamo na tiste veljavne zakonske določbe cestnih predpisov, katerih kršitve pri

svojem delu organi nadzora najpogosteje obravnavamo:

- Prepovedano je izvajati ali opustiti kakršna koli dela na javni cesti, na zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej (5. člen ZCes-1). Še zlasti je prepovedano na cestišču javne ceste razsipati sipek material (torej tudi metati sneg nanjo), razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, ter puščati sneg ali led, ki pade ali zdrsne na cesto. Za posameznika, ki ravna v nasprotju s to zakonsko določbo, je zagrožena globa v znesku 1000 evrov.
- Lastniki zemljišč ob cesti morajo dopustiti vse posege, ki so nujno potrebni za nemoteno uporabo javne ceste, zlasti pa odlaganje snega na njihovo zemljišče, če se jim s tem ne povzroča škoda in če navedeni poseg ni mogoč v okviru cestnega sveta (19. člen ZCes-1). Lastnika zemljišča, ki ne dovoli odlaganja snega s ceste na svoje zemljišče ali ga ovira, se lahko kaznuje z globo 500 evrov.
- Snega z zasebnih dvorišč, individualnih dovozov ali dostopov ni dovoljeno odlagati na kupe ob robu javne ceste. Ob občinski cesti je, ne glede na lastništvo zemljišča, določen varovalni pas, ki je namenjen varovanju ceste, varnosti udeležencev v prometu ter tudi nemotenemu izvajanju rednih vzdrževalnih del (97. člen ZCes-1). Posameznik, ki v varovalnem pasu občinske ceste brez soglasja upravljavca ceste odlaga sneg, je lahko kaznovan z globo 200 evrov.
- V območju cestnih priključkov na občinsko cesto ni dovoljeno storiti ničesar, kar bi lahko oviralo preglednost s priključka na cesto (98. člen ZCes-1). Posameznika se za kršitev tega člena lahko kaznuje z globo 500 evrov.

Lastnike zemljišč ob cesti in tudi udeležence v cestnem prometu opozarjamo tudi na pravila obnašanja v zimskem času. S tem ko boste lastniki zemljišč ob javnih cestah sneg, ki je bil v času pluzenja s ceste odrinjen na vaše zemljišče ali na vašo dovozno pot, odmaknili stran od ceste, boste pripomogli tudi k učinkovitemu izvajanju zimske službe, saj bo tako ob cestah zagotovljenega dovolj prostora za odlaganje snega. Izvajalec zimske službe bo lahko hitreje in lažje zagotovil prevoznost cest ter se prej lotil tudi čiščenja pločnikov in parkirišč, ki sicer pridejo na vrsto kot zadnji. Voznike, ki svoja vozila parkirajo na javnih parkirnih površinah, pa opozarjamo, naj vozila pravočasno umaknejo in s tem izvajalcem zimske službe omogočijo nemoteno pluzenje teh površin.

Uresničevanje strategije lokalnega razvoja

Ukrep LEADER se v programskem obdobju 2014–2020 izvaja kot del skupnega instrumenta Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost (Community-Led Local Development – CLLD). Za namene črpanja evropskih sredstev je bilo ustanovljeno lokalno zasebno partnerstvo **Lokalna akcijska skupina Po poteh dediščine od Turjaka do Kolpe** (v nadaljevanju: LAS PPD). Partnerstvo pokriva območje osmih občin, in sicer: **Dobropolje, Kočevje, Kostel, Loški Potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica in Velike Lašče**.

Izvajanje Strategije lokalnega razvoja na območju LAS PPD poteka s podporo **Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP)**, ki pokriva celotno območje LAS, in s podporo **Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR)**, ki pokriva urbana območja.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) je skupaj z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT) dne 14. 10. 2016 z odločbo potrdilo LAS Po poteh dediščine od Turjaka do Kolpe in Strategijo lokalnega razvoja, s katero je LAS PPD v programskem obdobju 2014–2020 upravičen do 1.881.975,00 evrov iz EKSRP ter do 946.520,00 evrov iz ESRR.

LAS PPD je v januarju 2017 objavil prvi javni poziv za izbor projektov za uresničevanje ciljev SLR, ki se bodo financirali iz sredstev EKSRP, in v marcu 2017 drugi javni poziv za izbor projektov, ki se bodo financirali iz sredstev ESRR.

V okviru prvega javnega poziva je LAS PPD potrdil **12 projektov**. Vsi projekti so bili oddani na Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, ki bo opravila dokončno potrditev operacij.

V okviru drugega javnega poziva je LAS PPD potrdil **8 projektov**. Vsi projekti so bili oddani na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki bo opravilo dokončno potrditev operacij.

Več o potrjenih projektih si lahko ogledate na spletni strani LAS PPD: www.las-ppd.si. Če vas zanimajo dodatne informacije o LAS in prihajajočih javnih pozivih LAS (pogoji, upravičeni stroški itn.), jih dobite pri vodilnem partnerju LAS, in sicer:

- po elektronski pošti: info@las-ppd.si;
- po telefonu: (01) 620 84 70, vsak delovnik med 9. in 15. uro;
- osebno po predhodnem dogovoru, na sedežu vodilnega partnerja RC Kočevje Ribnica, d. o. o., Trata XIV 6a, 1330 Kočevje;
- v svetovalni pisarni LAS v Sodražici **vsako prvo sredo v mesecu od 8.00 do 11.30, v mali sejni sobi Občine Sodražica** in v Loškem Potoku **vsako prvo sredo v mesecu od 12.00 do 15.00, v sobi št. 4 v pritličju občinske stavbe v Loškem Potoku**.

LAS PO POTEH DEDIŠČINE OD TURJAKA DO KOLPE
VODILNI PARTNER: RC KOČEVJE RIBNICA D.O.O.

Priložnost za rokodelce

LAS Po poteh dediščine od Turjaka do Kolpe (v nadaljevanju: LAS PPD) se zaveda pomena rokodelstva kot dela narodne identitete in kulturne dediščine, a tudi tega, da je rokodelstvo lahko dobra poslovna priložnost. LAS PPD, ki združuje občine Dobropolje, Kočevje, Kostel, Loški Potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica in Velike Lašče, se je zato odločil, da kot partner pristopi k projektu sodelovanja Zgodbe rok in krajev, v katerem sodeluje še 10 ostalih lokalnih akcijskih skupin, ki skupaj vključujejo več kot 60 občin širom Slovenije.

Ena izmed aktivnosti projekta je popis rokodelcev s statusom kot tudi tistih potencialnih rokodelcev, ki se za ta korak še odločajo. Enotna baza (ki trenutno ne obstaja) z vsemi podatki rokodelcev je osnova za nadaljnje povezovanje, srečanja, delo, sodelovanje ter vključevanje v mreže rokodelcev. Temeljni del projekta so tudi aktivnosti, ki nudijo različne oblike izobraževanja. Rokodelci dobijo nova znanja za razvoj izdelkov, večšine javnega nastopanja in osebnega komuniciranja, urejanja stojnic, promocije in prodaje izdelkov itd.

LAS PPD, katerega vodilni partner je RC Kočevje Ribnica, d. o. o., je v sodelovanju z Območno obrtno-podjetniško zbornico Ribnica in Rokodelskim centrom Ribnica na začetku decembra 2017 že izvedel prve aktivnosti v okviru projekta, in sicer predavanje o poslovnem sistemu za rokodelce, predavanje o pomenu certifikata Art & Craft in seminar o temeljnih kompetencah rokodelcev. Na omenjenih aktivnostih so rokodelci in ostala zainteresirana javnost spoznali pravnoorganizacijske oblike rokodelca (s. p., d. o. o., ODD), pomen certifikata Art & Craft in sistem ocenjevanja Komisije DUO na OZS ter temeljne kompetence (znanje, sposobnosti, večšine), ki jih mora rokodelca imeti ali poznati za uspešno in učinkovito izvedbo dela. Projekt se bo nadaljeval v letu 2018.

Vabimo rokodelce z območja LAS PPD, da se vključijo v projekt in prepoznajo priložnost za povezovanje in možnost za lastni razvoj ter razvoj in položaj rokodelstva v Sloveniji. Za več informacij o projektu, za sodelovanje v popisu, glede predvidenih terminov omenjenih aktivnosti nam pišite na info@las-ppd.si ali nas spremljajte na spletni strani LAS PPD: www.las-ppd.si. Pustite nam kontakt (elektronski naslov ali telefonsko številko), stopite v stik z Območno obrtno-podjetniško zbornico Ribnica (ooz.ribnica@ozs.si), Rokodelskim centrom Ribnica (info@rokodelskicenter-ribnica.si) ali RC Kočevje Ribnica, d. o. o. (info@las-ppd.si), in sproti vas bomo obveščali o predvidenih aktivnostih.

RC KOČEVJE RIBNICA D.O.O.

OBVESTILO

Obveščamo vas, da smo v oktobru zamenjali telefonsko številko glavne pisarne Medobčinskega inšpektorata in redarstva. Po novem smo dosegljivi na telefonski številki: (01) 320 42 08.

KONTAKTNI PODATKI:

Skupna občinska uprava Medobčinski inšpektorat in redarstvo,
Gorenjska cesta 9, 1310 Ribnica

E-NASLOV: inspektorat-redarstvo@ribnica.si

URADNE URE ORGANA:

- v poslovnih prostorih na sedežu organa v Ribnici in po telefonu: ponedeljek in sreda od 9.00 do 11.00
- na sedežu Občine Sodražica: torek od 10.00 do 11.00

OPOMBA: Razgovor s strankami izven navedenih uradnih ur je možen le po predhodnem dogovoru.

SKUPNA OBČINSKA UPRAVA
MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČIN DOBROPOLJE,
LOŠKI POTOK, RIBNICA, SODRAŽICA IN VELIKE LAŠČE

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine. To ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini je osem društev, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in tako pomagate pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vašega pol odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane neporabljenih več kot štiri milijone evrov, čeprav verjame, da bi jih ravno naša društva znala najbolje in najkoristneje porabiti. Vsakdo se verjetno najprej spomni naših prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo našo pomoč. Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še kakšno svoje najljubše občinsko društvo – tudi temu lahko podarite svojega pol odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvihih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščite jih po poštni številki, označite, vpišite svoje podatke, natisnite obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oz. spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelni še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala.

OBČINA SODRAŽICA V SODELOVANJU S CENTROM ZA INFORMIRANJE,
SODELOVANJE IN RAZVOJ NEVLADNIH ORGANIZACIJ

*Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

Zahvala

ob boleči izgubi drage mame in tete

NEŽKE ZABUKOVEC,
roj. Ozvald (1929–2017),
iz Malih Vinic 5, Sodražica

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste mi kakor koli pomagali v težkih trenutkih, izrekli besede tolažbe, podarili sveče in cvetje, ter vsem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja urgentni službi ZD Ribnica, še posebej dr. Valčiču. Iskrena hvala p. Tadeju Igljicu za opravljen pogrebni obred. Zahvaljujem se tudi pogrebni službi Komunale Ribnica in pevcem za ganljivo zapete pesmi. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat od srca hvala.

Z ljubeznijo in žalostjo v srcu
ŽALUJOČI SIN BENJAMIN

*»Na vseh poteh sem bil vedno ob tebi,« pravi Jezus.
»Kako neki, glej, tu je ena sama sled in tu mi je bilo najtežje!«
»Vem, zato sem te takrat nosil v naročju.«*

Zahvala

V 77. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga sestra, teta, svakinja, botra in prijateljica

ANA IVANA PAKIŽ
(11. 5. 1940–31. 10. 2017)

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam v dnevih žalosti stali ob strani, izrekli sožalje, se poklonili njenemu spominu, darovali cvetje, sveče in denarne prispevke za cerkev in maše ter zanjo molili.

Hvaležni smo vsem, ki ste jo imeli radi in ste jo skupaj z nami pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

*Pomlad bo na
tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.*

Zahvala

Po večletni in mučni boleznini je odšel k svojemu Bogu naš dragi brat, stric in svak

IVAN MIHELIČ,
Venceljev iz Podklanca
(3. 9. 1947–15. 11. 2017),
duhovniško posvečenje 29. 6. 1972

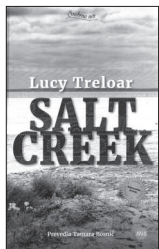
Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in vsem, ki ste ga pokropili, zanj veliko molili, se v velikem številu udeležili pogreba, nam izrekli sožalje. Še posebej hvala gospodu župniku Franciju Bizjaku za organizacijo pogreba ter gospodinjam za pripravo peciva in postrežbo v župnijskem domu in pred cerkvijo. Hvala vsem, ki ste našega Ivana v življenju imeli radi, ga spoštovali in mu kar koli dobrega storili. Hvala za vse obiske ob zadnji boleznini, za darovane sveče in svete maše. VSEM BOG POVRNI!

Njegova sestra, svak, nečaka
in nečakinja z družino

Zimski večeri

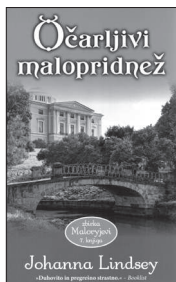
PRIPRAVILA: NEŽKA MOHAR GAČNIK, BIBLIOTEKARKA

Oktobrska pravljica urica je minila v znamenju pravljice Muca Mija in čudežna rastlina, ki so jo kasneje mali nadobudneži tudi likovno upodobili. Na novembrski pravljici urici so najmlajši prislunili pravljici V naši šoli je kača! Izdelovali so domače živali v obliki lutke iz papirja. Tudi na knjižnih polih se je znova znašlo marsikaj zanimivega za naše zveste bralce!

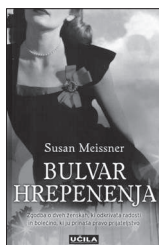
LUCY TRELOAR Salt Creek

Roman se začne v angleškem Chichestru leta 1874, kjer se zdaj premožna in spoštovana Hester Finch spominja svojih najstniških let. Leta 1855 se namreč nekdanja bogata družina Finch zaradi očetovih neposrečenih investicij preseli na oddaljen in neposeljen konec Južne Avstralije. Daleč od civiliziranega sveta in nenadoma obubožana se številna družina težko prebija. Očetu ponos ne dopusti obrniti se na premožne ženine starše. Edino razvedrilo so redki naključni obiskovalci, predvsem mladi umetnik Charles, ki se zagleda v domačo hčer Hester, in domorodski deček Tully, ki postane skorajda družinski član. Hester po mamini smrti prevzame skrb za družino in začne čedalje bolj hrepeneti po civilizaciji.

JOHANNA LINDSEY Očarljivi malopridnež

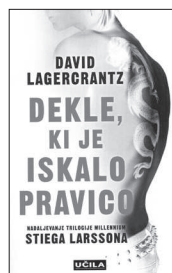
Johanna Lindsey nas bo znova navdušila z dogodivščinami razpite plemiške družine Malory. Pretrese nas s šokantno novico, da se je Jeremy, sin Jamesa Maloryja, zaljubil. Jeremy najame Danny, mlado damo, ki je odraščala na londonskih ulicah in se pretvarjala, da je deček, pod pretevo, da jo želi za služkinjo. V resnici pa jo skuša prepričati, da bi postala njegova ljubica. Danny pa ga preseneča s svojimi sanjami, da bi se poročila z džentelmenom in postala lady. Ko se pred Jeremyjevimi očmi prelevi iz pobalina v elegantno lepotico, nevede zapelje tega očarljivega malopridneža. Med visoko družbo završi: kdo je ta skrivnostna novinka?

SUSAN MEISSNER Bulvar hrepenenja

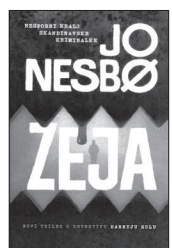
V butik z vintidž oblačili se po pomoti znajde legendarni klobuk, ki ga je v filmu V vrtincu nosila Scarlett O'Hara. Toda zgodba o zelenem žametnem klobuku sega sedemdeset let v preteklost in nas odpelje na popotovanje, očarljivejše od vsakega klasičnega filma. Los Angeles, 1938. Violet Mayfield pride v Hollywood, da bi začela na novo, potem ko se ji porušijo življenjske sanje, da bi postala žena in mati. Zaposli se v filmskem studiu, kjer snemajo spektakel V vrtincu, in spozna skrivnostno Audrey Duvall. Audrey je nekoč že bila na pragu zvezdnosti, zdaj pa je Violetina sodelavka v tajništvu in sestanovalka. Audreyjina strast do življenja in njune skupne dogodivščine v Hollywoodu Violet navdušujejo, dokler njuna najgloblja hrepenenja ne trčijo skupaj. To, kar sta Audrey in Violet pripravljene tvegati vsaka zase in druga za drugo, da bi dobili svoj košček sreče, bo

oblikovalo njuno prijateljstvo in prepletalo njuni življenji še daleč v prihodnost.

DAVID LAGERCRANTZ Dekle, ki je iskalo pravico

Lisbeth Salander, dekle z zmajskim tatujem, sijajna hekerka, nepredvidljiva avtsajderka, vzkipljiva iskalka pravice zase in za druge – niti ona ni nikoli mogla razkriti najpomembnejših dejstev iz svojega travmatičnega otroštva. Ko zdaj opazi priložnost, da bi jih enkrat za vselej razkrila, poprosi Mikaela Blomkvista, raziskovalnega novinarja časopisa Millennium, naj zanjo razišče nekaj stvari. Ne bo dovolila, da bi jo kar koli ustavilo – ne islamisti, ki jih razbesni, ko mlado žensko reši pred njihovo okrutnostjo, ne vodja zaporniške tolpe, ki nadjno kliče smrt, ne smrtonosni vpliv njene davno izgubljene dvojčice Camille, in prav tako ne ljudje, ki bi naredili vse, da bi prikriji vedenje o grozljivem psevdoznanstvenem eksperimentu, znanem samo kot Register.

JO NESBØ Žeja

Žrtev umora je samooklicana odvisnica od aplikacije Tinder. Edina otipljiva sled so drobci rje in barve v njenih ranah. To preiskovalce samo še bolj zmede. Čez dva dni se zgodi drugi umor: ženska istih let, uporabnica Tinderja, pošastno podoben prizor. Načelnik policije se zaveda, da lahko primer reši samo en človek. Toda Harry Hole ne dela več v policiji. Ljubljeni ženski in sebi je obljubil, da se nikoli ne bo vrnil – še zlasti ne po zadnjem primeru, ko je ogrozil življenja bližnjih. Vendar nekaj pri teh umorih vzbudi njegovo pozornost. Podrobnost, ki so jo preiskovalci spregledali. Harryju se zdi, kakor bi slišal »glas moškega, ki ga je skušal pozabiti«. In tako se Harry navkljub zaobljubi in vsemu, kar postavlja na kocko, vrže na lov za postavo, ki ga preganja, za pošastjo, ki se mu je izmuznila.

R. J. PALACIO Julianova zgodba

Ameriška uspešnica Čudo ki je prejela mnoge mednarodne nagrade za kakovostno literaturo in osvojila že milijone bralcev po vsem svetu, je v odličnem prevodu Boštjana Gorenca tudi v Sloveniji ogrela srca mladostnikov in njihovih staršev, starih staršev, učiteljev, vzgojiteljev ter se uvrstila na številne sezname obveznega branja. Julianova zgodba zdaj prinaša nov pogled na dogodke v Beecherjevi osnovni šoli, ki jo v petem razredu začne obiskovati tudi August Pullman, fant s hudo deformacijo obraza. Zakaj je Julian do novega sošolca Augusta tako nesramen? Zakaj se ga izogiba in mu v omarici pušča listke z žaljivimi sporočili? Kako se na Julianovo obnašanje odzove vodstvo šole? Kako pa na vse skupaj gledajo Julianovi starši? In kdo na koncu poskrbi za to, da Julian obžaluje svoja neprimerna dejanja in postane boljši človek?

S tem tudi zaključujem letošnji zadnji izbor nekaterih knjižnih novosti. Vljudno vabljeni v sodraško knjižnico tudi v prihodnje. Kolektiv Knjižnice Miklova hiša vam želi vesele božične praznike, v letu 2018 pa naj bodo vaši zvesti spremljevalci zdravje, sreča, ljubezen in uspeh! Radi in lepo se imejte ter na svidenje do prihodnjic! SREČNO!

VRHUNSKI TELEFONI

PRAZNIČNE CENE

DO **200€**
BON ZA NAKUP
TELEFONA

HUAWEI P10

NAMESTO
~~10,75€~~
NA MESEC

SAMO
8,66€
NA MESEC

Z BONOM 200€ V PAKETU NAJVEČ

SAMSUNG A5

NAMESTO
~~14,91€~~
NA MESEC

SAMO
10,83€
NA MESEC

Z BONOM 100€ V PAKETU ŠE VEČ

LG K10

NAMESTO
~~4,91€~~
NA MESEC

SAMO
2,83€
NA MESEC

Z BONOM 100€ V PAKETU ŠE VEČ

NOKIA 5

NAMESTO
~~5,91€~~
NA MESEC

SAMO
3,83€
NA MESEC

Z BONOM 100€ V PAKETU ŠE VEČ

Pooblaščen prodajalec: Telemach Ribnica, Škrabčev trg 16, 1310 Ribnica, Tel: 070 321 444
Delovni čas: pon-pet: 09:00 - 12:00 in 14:00 - 19:00 sob: 08:00 - 12:00 ned: /

Ponudba velja za izbrane modele telefonov ob sklenitvi ali podaljšanju naročniškega razmerja za paketa ŠE VEČ in NAJVEČ ob hkratni sklenitvi dogovora za obročni nakup telefona z vezavo 24 mesecev. Višina popusta v obliki bona je odvisna od izbranega paketa storitev. Bon za popust do 100 EUR in bon za popust do 200 EUR je mogoče izkoristiti na način, da za plačilo telefona ostane najmanj 1,00 EUR. Preostanek bona za popust se ne izplača in se ne prenaša. Ponudba velja do 31.12.2017 ali razprodaje zalogo, karkoli nastopi prej. Razlika med akcijsko in redno ceno telefona se vključuje v prejeto ugodnost ob vezavi. Za prodajo na obroke veljajo Splošni pogoji za prodajo mobilnih terminalov in sorodne opreme na obroke. Naročnik je dolžan prvi obrok kupnine za telefon plačati sočasno s sklenitvijo dogovora za obročni nakup. Nekateri telefoni morda ne bodo na voljo na vseh prodajnih mestih. Za pakete skupine VEC veljajo Posebni pogoji naročniških paketov VEC, ki vsebujejo pravila primerne uporabe in med drugim po porabi v paket vključenih količin prenosa podatkov v Sloveniji določajo znižanje hitrosti na največ 64 kbps. Vključene storitve ne obsegajo klicev na posebne in komercialne številke ali v tujino ali pošiljanja sporočil SMS/MMS v donatorske ali komercialne namene. Mesečna naročnina za naročniške pakete skupine VEC za naročnike Telemachovih fiksnih storitev je mesečna naročnina z upoštevanim popustom, ki od sklenitve ustreznega dogovora za popust z vezavo 24 mesecev velja za naročnike fiksnih storitev Telemacha in največ 4 naročnike paketov skupine VEC. Cena priključnine je 12 EUR, cena spremembe naročniškega paketa je 19,90 EUR. Slike so simbolične. Navedene blagovne in storitvene znamke so registrirane znamke njihovih lastnikov. Vse cene vključujejo DDV. Pred nakupom in sklenitvijo naročniškega razmerja se o ponudbi pozanimajte na www.telemach.si, na prodajnih mestih Telemacha ali na telefonski številki 080 22 88.

telemach mob.

TELEVIZIJA

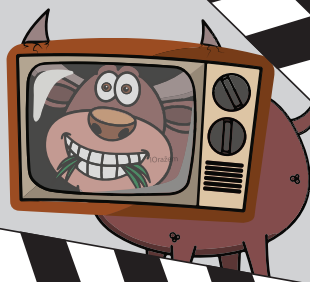
13. Dramsko-glasbena mineštra

v izvedbi
Mladinskega kluba Sodražica

16. decembra 2017, ob 19. uri

Športna dvorana
Sodražica

vstop
prost

microera

Microera Jože Šilc s.p.

Hrovača 14A (trgovski center SPAR Ribnica)

1310 Ribnica

☎ 01 8373 116

☎ 051 358 762

✉ info@microera.si

www.microera.si

UGODNI NAROČNIŠKI PAKETI TER AKCIJSKI MOBITELI NA OBROKE!

DELOVNI ČAS:
PON - PET
8.30 h - 12 h
ter 14 h - 18 h
SOB
8.30 h - 11.30 h

TelekomSlovenije

PODBLAŠČENI PRODAJALEC

Branal

z vami od leta 1992

ISO 9001
ISO 14001

BUREAU VERITAS
Certification

FSC® C121546

Opravljamo storitve **sečnje**,
pravila in **odkupa lesa**.

Zagotavljamo korektne cene,
izmere in zanesljivo plačilo.

Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti.
Preizkusite nas!

Vaš klic pričakuje odkupovalec

Damjan Gornik

041 792 341, damjan@branal.si

Pokažite mrazu figo! Oskrbite se
s smrekovimi peleti v A1 kvaliteti.

Nudimo dostavo na dom. Osebni
prevzem v IOC Podskrajnik v Cerknici.

051 60 20 40
peleti@branal.si

Podskrajnik 57, 1380 Cerknica

